

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 22
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1908
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 31

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Εκδότ. του Γερμανού CH. V. GOR

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑ ΟΣΤΑ ΤΟΥ ΑΒΕΡΩΦ

Την στιγμήν κατά την οποίαν θά διαβάζονται αἱ γραφαὶ αὐταὶ τῆς «Ἑλλάδος» αἱ Ἀθήναι θά υποδέχονται τὰ ὅσα τοῦ Ἀβέρωφ, ἐρχόμενα ν' ἀναπαυθῶν εἰς τὴν λεπτὴν Ἀθηναϊκὴν γῆν.

Δὲν φαντάζομαι ἄλλην γῆν καταλλήλοτέραν δι' αὐτὸν τὸν ὥρατον ὕπνον τῆς γαλήνης καὶ τῆς ἡσυχίας. Ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἐγώστικος καὶ τὰ θέλει ὅλα ἰδικά του· ἐπομένως θέλει καὶ τὴν μετὰ θάνατον ζωὴν εἰρηκτικήν, γαλήνην, ἡσυχον. Αἱ ἀπειλαὶ τῆς κολάσεως, τὸν βασάνων καὶ τῆς φρίκης, ἀπειλαὶ αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀνάστικτος πνευματικῆς μας θρησκείας καὶ αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐκληροδοτήθησαν ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρείαν δὲν κατώρθωσαν νὰ μᾶς ἀφαιρέσουν τὴν ἀξίωσιν τοῦ νὰ εἴμεθα ἡσυχὸν μετὰ θάνατον. Καὶ μολοντί, κατὰ τὰς παραδόσεις περὶ κολάσεως, εἶνε ἐντέλως περὶ τὸν νὰ φροντίζωμεν ποῦ θὰ μᾶς θάψουν, διότι σκεδὸν κανεὶς δὲν εἶνε τόσο ἀναμάρτητος ὥστε νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν γέναν τοῦ πυρὸς, ἐν τοῖς, ὅταν διευθύνωμεν τὸ βλέμμα ρεμβαστικὸν πρὸς τὸ ἀπώτερον μέλλον οἰσθανόμεθα τὸν πόθον νὰ εἶνε ὥραία ἡ γῆ ποῦ θ' ἀπλώσωμεν εἰς αἰωνίαν ἀνάπαυσιν τὸ κουρασμένον μας σῶμα.

Καὶ δὲν φαντάζομαι ἄλλην γῆν εὐαφροτέραν ἀπὸ τὴν λεπτὴν αὐτὴν γῆν, τὴν ὁποίαν περὶ εὐκόλου ὁ ἄνεμος, καὶ ἡ ὁποία δὲν ἔχει τὰ λίπη καὶ τὰς πυκνάς οὐσίας τῶν ἄλλων χωμάτων, ἀλλὰ ἔχει τὴν λεπτὴν ἀριστοκρατικὴν παλαιὸν εὐπατρίδιον, ἐκλεπτυσθέντος ἀπὸ γενεὰς εἰς γενεὰν.

Εἰς αὐτὴν λοιπὸν τὴν γῆν ἐρχομένη νὰ ἡσυχάσουν τὰ ὅσα τοῦ Ἀβέρωφ.

Ἡ θλίβερά αὐτῆς ἐπισκέψεις δὲν εἶνε ἡ πρώτη. Πρὸ ἐτῶν πολλῶν, ὅταν οἱ σημερινοὶ ὄχιμοι ἦσαν παῖδι ἀκόμη, ἦλθαν τὰ ὅσα τοῦ Τροῖτα καὶ ἐνθυμούμεθα ἀκόμη τὸν μεγάλον συναγερμὸν ποῦ ἔγινεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν ὑψηλὸν φορεῖον ἐπάνω εἰς τὸ ὅποιον ἐφέροντο τὰ κόκκαλα τοῦ μεγάλου Ἡπειρώτου, ἀκολουθούμενα ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοικοῦς τῶν Ἀθηνῶν.

Εἰς τὸ Ζάπτερον ἔχει ἐντειχισθῇ εἰς τὴν στοᾶν τοῦ μεγάρου ἡ κεφαλὴ ἄλλου Ἡπειρώτου μεγίστου καὶ αὐτοῦ, τοῦ Ζάπτα· καὶ εἰς τὸ Νεκροταφεῖον τῶν Ἀθηνῶν εἶναι καὶ ἄλλοι τάφοι δυνατοὶ καὶ αἰσιόδοξοι. Ἑλλήνων οἱ ὁποῖοι ἀπέθανον μακρὰν ἀπὸ τὴν πατρίδα των, ἀφίσταντες ὅπως των τὸν πόθον νὰ ἐλθὺν νὰ κοιμηθῶν μίαν ἡμέραν εἰς τὴν λεπτὴν Ἀθηναϊκὴν γῆν, κατὰ ἀπὸ τὸν γαλαγγάτον οὐρανόν, ὁποῦς κατορθώσαν ἴσως νὰ κάμῃ ὀλιγώτερον θλίβερόν καὶ τὸν θάνατον.

Καὶ προχθὲς ἀκόμη οἱ συγγενεὶς ἐνὸς ἄλλου Ἑλλήνου ζώντος εἰς τὴν ξένην ἐκαμιναν ἐνα ἐρευνητικὸν ὕψος εἰς τὸ Νεκροταφεῖον διὰ νὰ εὕρουν κατάλληλον τόπον διὰ τὸν τάφον τοῦ συγγενοῦς των. Ὁ ἄνθρωπος ζῶν ἀκόμη καὶ ἐργαζόμενος εἶχε κάποιαν μακρινὴν γυναικὴν τοῦ κόσμου, ἐργαζομένην εἰς τοὺς συγγενεῖς τὸν δὲ ἐπιθυμῶν νὰ ταφῇ εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ τοὺς διέταξε νὰ τοῦ ἐξασφαλίσουν ἀπὸ τῶν τῶν κατάλληλον χώρον.

Ὁ νεκρὸς τὸν ὅποιον ὑποδέχονται σήμερον αἱ Ἀθήναι εἶναι ἐνὰς ἀπὸ τὴν μεγάλῃν αὐτὴν σειρὰν τῶν Ἡπειρώτων, οἱ ὁποῖοι ἤρπασαν τὴν τύχην ἀπὸ τὸν λαόν, τὴν ἐβίβαν νὰ γίνῃ δική του, δοῦλη των καὶ εὐτελεῖς εἰς τὰς ὁρέξεις των. Καὶ ὅταν τύχῃ μαζὶ καὶ πνευματικὴ ἐσώφρευσε τὸ χρυσοῖον, ἀνέλαμψε πλεονεξία καὶ ἰκανὴ νὰ κάμῃ θαύματα ἢ Ἑλληνικὴ ψυχὴ.

Ἡ Ἀλεξάνδρεια εἶναι γεμάτη ἀπὸ μνημεῖα μαρτυρικὰ τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Ἀβέρωφ· τὸ σχολεῖον τῆς μόνον, τέλειον καὶ ἄξιον τῆς μεγάλης Ἀθηναϊκῆς παρουσίας, δὲ ἦσαν ἱκανὸν νὰ μαρτυρήσῃ. Καὶ εἴπειτα ἡ Ἑκκλησία, καὶ τὸ Νοσοκομεῖον καὶ τόσα ἄλλα ποῦ δὲν ἐνθυμούμαι αὐτὴν τὴν στιγμήν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀβέρωφ, ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἐβλέπεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ ἤθελε ἐδῶ νὰ διευθύνῃ τὴν τελευταίαν ἐκδήλωσιν τῆς μεγάλης του γενναϊότητος. Γίτοτε μεγαλεπιδεῖξιν ἀπὸ τοῦ Στάδιον δὲν ἤμπορούσε νὰ γίνῃ. Ἡ ἰδέα ὑπῆρξε κολοσσίου, ἡ ἐκτέλεσις ἀπεδείχθη μεγαλειότερα ἀκόμη, ἡ ἐντύπωσις εἶναι ἀπεργρατὸς. Τὸ Στάδιον δὲν ἤμπορεῖ νὰ γίνῃ ποθεῖν ἄλλο.

Καὶ τῶρα ἀπέναντι εἰς τὸ Στάδιον ἐρχομένη νὰ κοιμηθῶν ὀλίγα κόκκαλα, ὅτι ἀπέμειναν ἀπὸ αὐτὸν τὸν μεγαλοιδεῖαν καὶ τὸν αἰσιόδοξον. Ἐκλεπτέροτα καὶ περισσοτέρων περιποιητικὴ γῆ δὲν θά εὐρίσκειτο βεβαίως δι' αὐτὰ τὰ μεγάλα καὶ τὰ πολυτίμητα κόκκαλα.

Γ. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Ὁ Ἑρῳδὸς Δ', συνήρηνος κάποτε χωρὶς ὅστις ἐαθύνει νὰ ἴδῃ τὸν βασιλέα. Ὁ βασιλεὺς τοῦ λέγει νὰ ἵπταιται καὶ αὐτὸς εἰς τὸν ἵπτον του καὶ ὅποιον ᾄδῃ οἱ χαιρέται οἱ αὐτοὶ εἶναι ὁ βασιλεὺς.

Ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸ στρατόπεδον, οἱ οἱ στρατιῶται ἐπὶ τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλέως τὸν ἠρώτησαν καὶ ἐχαιρέτησαν. Τότε ὁ Ἑρῳδὸς Δ' λέγει εἰς τὸν χωρὶς. «Ἐ, τώρα ἐνῆρηνος ποῖος εἶναι ὁ βασιλεὺς;» — Νὰ σοὶ πῶ, τοῦ λέγει ὁ χωρὶς, ἡ εὐὴ ἡ ἐγώ, γιατί ἐμᾶς τοὺς δύο χαιρέταισαν!»

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ SHELLEY

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ

Προχώραί, ὦ νύξ, προχώραί ταχέως ἐπὶ τῶν κυμάτων τῆς θύσεως!

Ἐγὼς τοῦ ὀμιλῶντος σπυρίδιον τῆς Ἀνατολῆς— ἐν ᾧ κατὰ τὸν χρόνον τῆς μακρᾶς καὶ μονήρους ἡμέρας ἐκείνης τοὺς ἀνέμους τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ τοῦμου, ὅπως οὐ καθίσταται ἀγαπῆτην καὶ ἀπαίσιον—ἐτοῦ ἡ πέτρης Σον ταχέως.

Προτιμῶνθι φανὸν μανθῶν κεκοσμημένον δι' ἀστέρων. Ἐπισκοποῦν μετὰ τὴν κόμην Σον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ἡμέρας· ἀσπασθῆναι αὐτὴν μέγας ὅσον κίβη κεκρυμμένη ἀπὸ τοὺς ἀσπασμοὺς Σον καὶ εἰς καταλόγησον ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς κλίτης ἐγγύζουσα πάντα μετὰ τοὺς κωδικὸς σπυρίδιον Σον.— Εἶδθ' ὅ, εἰ μακρὸν, ἀναμνησμένη.

Ὅσταν ἀφηναισθῶ καὶ ἴδω τὴν αὐγὴν θά ἀνασπείρω πρὸς Σέ, καὶ δὲς τὸ φῶς κατακλῆθ' ἐπὶ τὴν καὶ διασκορπίσῃ τὴν δόξαν καὶ ἡ μεσημβρία βαρεῖα ἐπὶ τῶν δένδρων καὶ τὸν ἀνθρώπον φθάρ καὶ κεκρυμμένη ἡ ἡμέρα ἐπιστρέφῃ εἰς τὴν ἀνάπαυσιν ὡς ἀναμνηστικὴ ἀρὰ τῆς ξένης, πάλιν πρὸς Σέ θ' ἀνασπείρω.

Ὁ θάνατος, ὁ ἀδελφός Σον θά ἔλθῃ καὶ θ' ἀναφωτισθῇ. Ἐμὲν θά ἔλθῃ καὶ θ' ὁ ὕπνος ὁ γλυκὺς νύξ Σον ἀποκοιμημένος θά γινώσκῃ, ὡς μέλλουσιν εἰς τῆς μεσημβρίας. «Τὶ με σὺντὶ πληροῖον Σον; Μ' ἐπιθυμῆς;» καὶ ἐγὼ θά ἀπαντήσω «Ὀχι! ἔχει!»

Ὁ θάνατος θά ἔλθῃ τότε, ὅσταν θά ἦσιν νεκρά, ταχέως, ταχέως. Ὁ ὕπνος θά ἔλθῃ διὰ τῆς ἡμέρας ἡδὺ ἀναφωτισθῇ. Ὅτε ἐκ τοῦ ἐνὸς οὐτε ἐκ τοῦ ἑτέρου ἔξαιτο τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔχει παρὰ Σον, φιλεῖται νύξ. Ὅταν γὰρ καὶ πάντοτε πληροῖον Σον, τὸ πταγμὸς Σον. Ἐρχομὸν σὺντὶ ὁ! σὺντὶ.

Ἀθήναι Πύργος Ἡπειρώτης

Τ' ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ

Κάθμηνι οὐ καίποιο δρόμο τῆς Πλάκας. Τὸ παρόνθ' ὅσον μὲν βλέπει ὁ ἐνα κῆπος καὶ νὰ πρῶτα φύλλα, ποῦ ἡ ἀνοῖξὶς στέλνῃ σὰ δένδρα, θαρρὸν καὶ πρῶτ, ποῦ κινεῖται σὺν δροσρὸν πέρασμα τῆς αἵρας, πῶς με χαιρέται.

Ὁ! Ἄν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόσο ὥρατο εἶναι τὸ χαιρέτισμα τὸν ἀνοῖξιατικὸν φύλλον.

Τὸ ἀπλοῦ μοιροῦσμα ποῦ ἐρεγγεῖται χορὴ νὰ κάμῃ δροσρὸν, νομίζεις πῶς σὺ λῆξι λόγια τρυφερά μοιτικά, νομίζεις, ἀνὰ μικρὸν κερταῖς, ποῦ φοβᾶται μὴν ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τῆς καρδίας τῆς καὶ προδοθῇ. Τὸ πρῶτον ἀνοῖξιν χρῶμα τους σὺν χαρὶς τὸς χρόνος ἐλπίδες καὶ χαρὶς νὰ θέλῃς ὁ πῶς σου ἐρεγγεῖται μακρὰ καὶ ἡ φαντασία σου πλέκει μαγικὰς, μεθυστικὰς, ἀτέλειους ἐντυχίες. Καὶ τὸ μαγευτικὸν, τὸ ρεμάτῳ καὶ κοίτημα των φύλλων, τὸ νομίζεις ἀνὰ γλυκὸ χαρὶς ρεμάτῳ ἀδωσότητα.

Πόσο εἶνε ὁμοῖα τ' ἀνοῖξιατικὰ πρῶτα φύλλα! Πότε, πότε κανένα διαβητικὸν ποῦλὸν οἰαμαίνει καὶ μετὰ τὸ οἰκονομικὸν κελαιδιόμα των καὶ λείπει σὰ φύλλα καὶ ἐκείνα τ' ἀποκρίνονται μετὰ τὸ μοιροῦσμα τους. Γεμάτῳ γὰρ τὸ ποῦλὸν τινάζει τὰ ποῦλῶτά του, ἐν τῇ νύκτι των ἀπὸ κλαδάκι ποῦ τοῦ χορηγεῖται γὰρ στήριγμα καὶ ὅσπερ ἀπὸ ἐλατὶ τόσα κοίμαται φύλλα μετὰ τὴν ἀκατάληπτην ὁ ἐμένα γλώσσά του, πετάει, φτεροκρίζει μακρὰ, ἐντὶ τὰ φύλλα κουνιούνται μετὰ μεγαλοπρέπειαν σὺν νὰ τοῦ στέκων χαιρέτισμο.

Κι' ὅταν τῇ νύκτι τὸ μαῖον σκοτάδι σκεπάζῃ τὸν κόσμο καὶ ἡ ζωὴ ὀρθοῖται σὺν ἀγαλῆς τοῦ ὕπνου, τότε τὰ πρῶτα φύλλα προάδων. Καὶ εἶνε ἡ ῥοσὴ τους ἀδῶς, φανταστικὴ, ὅπως ἀδῶς εἶναι καὶ τὰ φύλλα. Τὸ ἐνα δένδρον μιάει μετὰ τὸ ἄλλο, καὶ ἀκούει ἐνα πῆθος, σὺν μονοτονίᾳ ἀναλῆ, νὰ ἐρεγγεῖται ἀπὸ τὰ φύλλα χορὴς τελειοῦ. Ἄν εἶνε ὁ πῆθος ἐκείνος παγνίδι τῆς αἵρας, ὅτε φτεροῖσμά του διαβητικὸ ποῦλῶ.

Λιὰ νύκτα διόληρη κίττατα τὰ φύλλα, χορὴς ἐκείνα νὰ με ποῖσων καὶ σὺς ἀγνίδες ποῦ πρῶτα οἰοῦν, ποῦ ἀσπείρουν καμὰν ταξιδεύουν τὸ πέλας τ' οὐρανοῦ, εἰς τὸ πανηγύρι των φύλλων. Καθένα ἔχουσιν ἀγαλῆς τὸ δεικνῶν τὸν καὶ τοῦλεγε μετὰ τὴν βελούδινα φωνὴν τὸν ἀπειρα λόγια ἀγαπημένα. Πόσο μ' ἀρέσει ἡ ζωὴ των φύλλων! Γεννηθῶνται ζωογονοῦμενα, ζῶντες πάντα μαζὶ καὶ πεθαίνον ἀντάμα. Μέσα αὐτὰ τὰ στέλνουν τοὺς ξεφυ-

τρῶνουν τὰ λουλούδια, τ' ἀγαλῆζον σὺν τρυφερῇ μὴτρίᾳ καὶ τὰ φύλλα αὐτὰ τ' ἀγαλῆζον σὺν ἀνέμῳ ἢ ἀπὸ τῆς καρδίας ἀγνίδες τοῦ ἡλίου. Νὰ δανείξῃ τὰ λουλούδια χαρὸν καὶ δανὶ καποὶ ζωογονοῦμενα, τὰ πρῶτα φύλλα κινεῖται, γερασμένα ἐκφυλλίζονται καὶ τότε πέφτουν πεθαμένα σὺν ζωῆν. Τὸ ὁμοῖον, τὶ γλυκὴ ζωὴ. Πάντα μαζὶ. Καὶ ὅταν χωρισθῶν... πεθαίνον.

Ἀπομνημονεύματα σὺν παρόνθ' ὅσον μὲν βλέπω ὡς ἐκείνη τὰ πρῶτα φύλλα, ποῦ κουνιούνται σὺν δαίρῳ τῆς αἵρας καὶ θαρρὸν πῶς με χαιρέται.

Ἀθήναι 11 Ἀπριλίου 1908.

ΤΑΚΗΣ ΤΣΑΚΟΝΑΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΟΣ τῆς Οικονομίας Φιλάτος κ. Γεώργιος Νομικός ἐπιμήνη, καὶ αὐτὰς διὰ τοῦ Σταυροῦ τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου. Τὰ ἐγκάρθια συγχαρητήρια μᾶς.

ΓΥΘΕΙΟΝ.—Ἡ διὰ τοῦ δημοψηφίσματος τῆς «Ἑλλάδος» ἐπιτυχία ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Γυθείου ἀποκρίνεται Ἀρχαῖα Ἡλιάδου ἐμνηστεύη τὸν ἐκ Σπάρτης δικηγόρον κ. Πάνον Παπαδάκον, μῆς τὸν ἀγκυροτέρων καὶ ἐσπρωγμένων αὐτῶν οἰκογενειῶν, καλλίστον δὲ ἐπιστήμονα.

ΕΛΕΥΣΙΣ (Ἀντακονομῶν). Μεγαλοπρεπὲς ἐτελέσθη ἡ τοπικὴ πανήγυρις τοῦ Ἀγ. Γεωργίου. Κόσμος πολὺς καὶ ἐκλεκτός ἦλθεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ἵνα ἴδῃ τὸν γραφικὸν τὸν Ἑλαιοῦν γυναικῶν χρόν, μετὰ τὰς πολυτελεῖς ἐνδυμασίας των καὶ τὰ χρυσὰ φλωριά των κοσμοῦντα τὰ στήθη των.

Πρὸς τοῦτοις καὶ ξένοι ἀρκατοὶ ἀφίκοντο λαμβάνοντες φωτογραφίαν τοῦ γραφικοῦ χοροῦ των.

Εἰς τὸν ἐν Ἀμερικῇ ἐορτάζοντα καλλιπὸν νέον κ. Ἑμπεδοκλῆν Γεωργίου Γεωργιανὸν σπουδαστὴν τῆς Ἑμπεδοκλῆς εὐχόμεθα νὰ ζήσῃ χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχῇ. Ε. Ν. Δούκα

ΕΝ ΜΕΣΩ ἐκλεκτὸν κόσμον ἐτελέσθησαν τὴν περὶ τοῦτον Κυριακὴν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Εὐαγγέλιου Μπουρμπου, μετὰ τῆς εὐ ἡμέμενης καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Σταματίας Ἐφεντάκη θυγατρὸς τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ κ. Στυλιανῶ Ἐφεντάκη. Παράμμενος παρῆσθαι ὁ γυνώσκων ἀλευρόμενος κ. Ἰωάννης Λαμπροκλῆς. Τὸς νεονύμφους εὐχόμεθα τὸν βίον ἀνέμενον.

Τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου εἶναι βαθύτερον ἀπὸ τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου. Ὅσπερ Ὁδῶν

Ὁ ἰδιωτικὸς μόνον ἔρωτς εἶναι πόθους. Marcel Prevost

“ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ,”

Ἰδὸν ἐν μεγάλας γραμμαῖς τ' ἀντικείμενα τοῦ νέου τοῦτον μηνιαίου περιοδικοῦ:

Ἑμπορίον.—Βιομηχανία.—Τοῦρκαζία.—Χρηματιστήρια.—Ἀσφάλεια.—Σιδηρόδρομοι.—Ναυτιλία.—Τελωνεῖα.—Στατιστικὴ.—Διχειριστικὴ.—Λογιστικὴ.—Ἑμπορικὰ Μαθηματικά.—Οἰκονομικὴ Γεωγραφία.—Ἑμπορικὸν Δίκαιον.—Χρηματ. καὶ Ἑμπορικὸν ματολογία.—Ἐπιστολογραφία.—Οἰκονομολογικὰ ζητήματα.—Ἐμποροῦ τοῦ Ἑμπορίου.—Ἑμπορικὰ Ἐπιμελητήρια.—Ἑμπορικὰ Σύλλογοι.—Σύλλογοι Ἑμποροῦ καλλήλων.—Ἑμπορικὰ Σχολαί.—Λογιστικὸν διαγωνισμὸν κλπ. κλπ.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΟΤΕΡΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ

Ἑτήσια συνδρομὴ: Ἑσωτερικὸν μόνον δρ. 5.—Ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 5.

Οἱ θέλοντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ εἰς διπλόφωδον ἀνέδοξον δι' ἐπιστολικὸν δελεῖσθρον πρὸς τὸν ἐκδότην κ. Κ. Παναγιωτοπούλου, Διευθυντὴν τῆς Ἑμπορικῆς Σχολῆς, εἰς Πειραιά.

ΥΠΟΡ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ ΣΑΡΙΖΗΣ ΑΙΓΙΝΗΣ

Εἰς φιδας καὶ δαμῆδνας
Θ.Ράμπος—Ἀθῶν Γεωρ. Σταυροῦ 8
Θ.Ράμπος—Ἐν Πειραι: Σωτηρίας 2

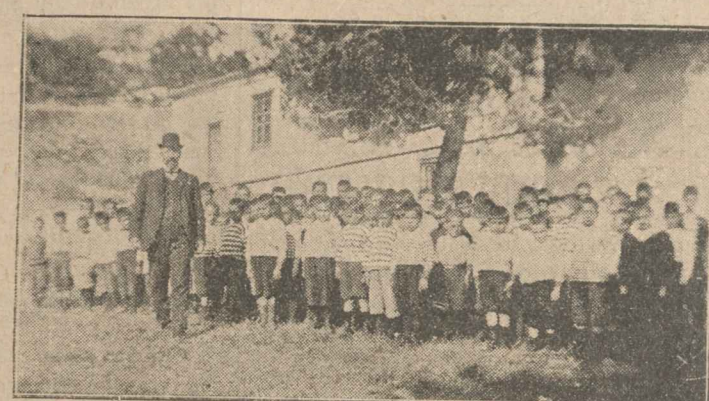
ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΙΝΗΣΙΝ ΒΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΑΓΑΛΜΑΤΙΟΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Κατασκευασθὲν εἰς χεῖρας χωρικοῦ ἐν Πάτραις

(Φωτογρ. κ. Ι. Χ. Τραπεζοῦντι, ἐκ Πατρῶν)

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΗΣ Β'. ΔΗΜ. ΣΧΟΛΗΣ ΥΔΡΑΣ

Κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς Γυμνασιατικῆς ὑπὸ τὸν διδάσκ. Ι. Φιλίππου

(Φωτογρ. κ. Κ. Παρίση, Ριζαίειον)

ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΙ ΠΕΙΡΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Ὡς ὑπάρχουσι ποιηταὶ τοῦ καλοῦ καὶ ὁραίου, τὸν μῦθον καὶ τῆς αἰσιοδοξίας οὗτω ὑπάρχουσι καὶ μνηστὰς τῶν ἀπιστιῶν καὶ κακῶν, οἱ διονυχίζοντες τὰ τοῦ κόσμου καὶ ἀποκαλύπτοντες αὐτὸν διὰ τῶν ἀνατομικῶν αὐτῶν μελετῶν οἷος εἶναι.

Καὶ εἰς τοὺς ζωγράφους συμπίπτει τὸ αὐτὸ ὅτις Ραφαῆλος ἀπετύπωσεν ἐπὶ τῆς τέλας τὴν θεῖαν καλλονὴν καὶ ὑπερτάτην εἰκόνα ἔδωκε τὸν οὐρανίου καλλῶν, ἔχον ὡς φανταστικὸν πρότυπον τὴν μορφήν τῆς γυναικὸς ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἠγάπησε, τῆς ὁραίας Φορναρίδας.

Ὁ Ἀδωνάτος Ντὰ Βίντση ἐκτενέζων διὰ τοῦ σκεπτικιστικοῦ αὐτοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τῆς τοῖμαρξ φαντασίας τὰς τῆς φύσεως, ἀνεκάλυψεν ἐν αὐτῇ τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ αὐτὴν ἀπετύπωσεν ἐν τῇ ὁραίᾳ «Giacconda», «Genacolo», «Madonna che allatta un bambino» κτλ.

Ἀλλὰ, παρὰ τοὺς ἀντιγραφεῖς τῶν καλλονῶν καὶ ὑπερῶν τῆς φύσεως, εὐρηγναι οἱ ἀσθενεῖς ζωγράφοι, ὅντων ἡ εὐδαιμονία φαντασία συλλεγμένη εἰς τὰς κακὰς καὶ προλήπτικας πρεσβεῖας, εἰς τὴν ἀνάγκην τῶν πλῶν καὶ ἡ ζωὴ αὐτῆς ἐφανερώθη, ἔπλεκε καὶ ἐπίστευσε.

Οἱ καλλιτέχναι οὗτοι ἀνπαρστήσαντες τῶν μύθων καὶ δοκῶν τὸς ἥρωας καὶ θεμὰτα ἐγκατέλειψαν εἰκόνας προκαλούσας ἀληθῶς τὴν φρικτίαν.

Ἡ Σχολὴ αὐτὴ τὸν περσοποιητὴν καὶ κενετραχὸν ζωγράφον ἀνεγάρων πρὸ τινὸν αἰῶνων σχεδὸν συγχρόνως μετὰ τῆς ἀγιογραφικῆς τοιαύτης, τῆς σχολῆς ἐκείνης, ἥτις ἀνέδειξε καλλιτέχνας ἱκανοὺς νὰ ἐμπνεύσων τὸν φόβον καὶ εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν. Καὶ θά ἦτο ἀληθὲς τὸ φῶδες τῆς μητρὸς φύσεως ἡ ἀγιογραφικὴ ἐκείνη σχολὴ ἂν τὸ μελάνον τοῦ κλήρου οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ὁλοῦ τῆς μεγαλοφυΐας αὐτῆς ἐπισκοποῦν τὸν δρόμον τῆς πρὸς τὸν καὶ ἀποκρίνεται διὰ τῶν σκιῶν αὐτοῦ τὸν ἥλιον τῆς φρικτικῆς ἀληθείας.

Καὶ θά ἐξιστοῦντο πρὸς τὸν πλάστην αὐτὸν οἱ Ραφαῆλος, Μιχαὴλ Ἀγγελος, Περουτίνος, Νεα Βοντῆ, Κορρέτζιο, Τιτῆανος, Χέλμινγκ, Ροῦμπενς, Λεὼ καὶ ἄλλοι, ἂν ὁ αἰὼν αὐτῶν, ἐποχὴ προλήψεων καὶ κληρονομίας δὲν ἐδίδεμεν αὐτοῖς εἰς τὸ ἔλθον περὶ ἀγιογραφικὸν τῆς ζωγραφικῆς εἰδος.

Σήμερον θά πραγματοποιηθῶν περὶ τῶν καλλιτεχνῶν, τῶν ἀρχοληθέντων εἰς τὸ περιεργὸν εἶδος τῆς ζωγραφικῆς, ἂν ὁ μόνον φρίκη καὶ πόνον ἀπολαμβάνει ἡ ψυχὴ ἡ ἀγαλλίασιν τινε.

Ἡ σχολὴ αὐτὴ ἡνιγία τῶν διαβολικῶν ἐνεργειῶν καὶ θυμῶν εἶναι διακεκοσμημένη. Πλὴν εὐχαρὶς καὶ διασκεδαστικὴ μόνον διὰ τὸν ἄριστον προλήψων, διὰ τὸν ἡμεροῦντα τὴν φαντασίαν καὶ ἀμύχανον μορφακρίων.

Ἡ σχολὴ αὐτὴ φέρει ὡς τίτλον «Οἱ περσικὰ τοῦ Διαβόλου» καὶ ἐκτενέζονται εἰς ἐπισκόπιον σκοτεινὰ καὶ μυστηριώδη, μετὰ προβλητικῶν προσώπων, σκιοδ

ΕΛΛΑΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΓΑΤΕΑ

Εσωτερικού και Κρήτης	Δραχ.	8
Εξωτερικού	Φρ. χρ.	12
Ρωσίας	Ρούβλια	5
Αμερικής	Δολάρια	3

ΟΣΤΙΣ ΔΙΔΕΙ ΧΡΗΜΑΤΑ

δι' αντίτιμον ἀγγελίας του, καταχωρισθείσης εἰς τὴν «Ελλάδα», ἢ συνδρομῆς, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ἀποδείξιν, φέρουσαν τὴν υπογραφήν τοῦ κ. Σπυρ. Ποταμιάνου καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ φύλλου, θεωρεῖται ὡς μὴ πληρώσας.

Λησόμεν τοῦτο δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι δίδουν χρήματα διὰ λογαριασμόν μας εἰς διαφόρους μεσίτας δημοσίων.

Ἐπίσης καθιστώμεν γνωστὸν ὅτι πολλοὶ τοιοῦτοι μεσίται διαπραγματεύονται δημοσιεύσεις διὰ τὴν «Ελλάδα», μὲ ἐμπορεύς, ἐπαγγελμᾶς ἢ καὶ πολιτικῆς, χωρὶς ἢ διευθύνει τοῦ φύλλου νὰ ἔχη γνώσιν τῶν τοιούτων διαπραγματεύσεων. Αὐτοὶ ἐργάζονται δι' ἴδιον λογαριασμόν των, χωρὶς ἡμεῖς νὰ τὸ γνωρίζωμεν.

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΙΤΗΣΙΣ πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντίτιμου.

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τὰ νέα ἔργα. — Ὁ καιρὸς. — Ποιοὶ δὲν γράφουν. — Τὸ Κόκκινο Ποκάμιδο καὶ ἡ Πενταγώνισσα. — Ἡ ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις. — Ἐξαγωγή ὀρθολογῶν. — Ὁ κ. Γούναρης. — Ἡ δυνάμεις τῆς Χαμένης Εὐτυχίας.

Ο ΚΑΙΡΟΣ ἡλλάξε ἐπισοδητῶς· τὸ καλοκαίρι μὲν ἤρχισε, ἀλλὰ καὶ τὸσον βρέχει, καὶ τὸ βορᾶν ἢ ἀνοίξεις μεταβάλλεται εἰς χειμῶνα. Κανεὶς δὲν ἤξευρε ποῦ νὰ ἀποδώσῃ τὴν βλαδίαν αὐτὴν μεταλλαγὴν. Ἐν τοῖς πολλοῖς φρονοῦν, ὅτι τὸ αἰφνίδιον αὐτὸ φυχὸς ὀφείλεται εἰς τὰς ἐλληνικὰς κομμωδίας, ποὺ ἐτοιμαζοῦνται διὰ τὸ καλοκαίρι.

ΕΠΕΙΔΗ δὲ ὁ λόγος περὶ τῆς ἐφετεινῆς παραγωγῆς θεατρικῶν ἔργων, καλὸν εἶναι νὰ δηλωθῇ, ὅτι οἱ ἀνεξαιρέτως οἱ Ἑλληνες γράφουν διὰ τὸ καλοκαίρι. Μόνον οἱ Ταμίαι τοῦ Κράτους δὲν γράφουν, διότι αἱ χεῖρες των εἰς ἀπληρολήθειαν.

ΜΕΤΑΣΥ τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα ἀναγγέλλονται ἀναφέρεται ἢ «Πενταγώνισσα» τοῦ κ. Νιρβάνα καὶ τὸ «Κόκκινο ποκάμιδο» τοῦ κ. Μελά. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ὡς ἐκ τῆς πληθώρας τῶν ἐλληνικῶν ἔργων εἶναι ζήτημα ἂν δὲ εἴναι δυνατόν νὰ διατεθῇ μίᾳ ἐσέτρῳ δι' ἑκάστον ἔργον, γίνεται σκέψις ὁπως ἡ Πενταγώνισσα φορέσῃ τὸ Κόκκινον ὑποκάμισον καὶ παρασταθῶν οὕτω τὰ δύο ἔργα εἰς μίαν ἐστέραν. Ἐτοῦτο ὑπόκειται εἰς μὴ παρουσιασθῇ γυμνὴ ἢ ἡρώϊς.

Η ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ μεταρρύθμισις ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναβάλλεται. Φημαὶ μὲν κυκλοφοροῦν ὅτι δὲ ἀντικατασταθῶν τέσσαρες ἀρχαιοὶ ὑπουργοὶ μὲ καινογενεῖς τοιοῦτους, ἀλλ' ἀκόμη τίποτε δὲν εἶναι βέβαιον. Εἰς αὐτὸ τὸ μεταξύ ὁ κ. Θεοτόκης ἀσχολεῖται

νὰ βγάλῃ τὰ μάτια τῶν ὑπουργῶν του, ἀναθέσας τὴν φροντίδα αὐτὴν εἰς τὸν κ. Ρομάνον. Οὗτος δ' ἐκ Κρανίας βουλευτὴς ἤρχισε μὲ πολλὴν ζήλον τὸ ἔργον του καὶ κατόρθωσεν ἐπιτηδεύοντα νὰ βγάλῃ τὸ μάτι ὁ κ. Στεφανοπούλου, ὁ ὁποῖος τοιοῦτο τρόπον δύναται νὰ μὴ βλέπῃ τί γίνεται εἰς τὰ Γυμνάσια τοῦ Κράτους.

ΠΟΛΛΟΙ λέγουσιν ὅτι ὁ Θεοτόκης ἐφαρμόζει αὐτὴν τὴν μακαριζομένην πολιτικὴν καὶ βγάζῃ τὰ μάτια τῶν ὑπουργῶν του ἐνεκὸν ἄλλης αἰτίας. Ὡς γνωστὸν ὁ κ. Πρόεδρος παίζει καὶ βοᾶν πᾶσι μὲ τοὺς ὑπουργοὺς του· τοὺς βγάζει λοιπὸν τὰ μάτια διὰ νὰ μὴ βλέπουν τῆς μελόφνης του.

ΕΝ τοῖς τοῖς ἡ ὑπουργικῇ μεταρρύθμισις δὲν γίνεται ὅπως πρότερον. Ὁ κ. Γούναρης εἶναι βέβαια καλὸς ἀνθρώπος, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ ἀπασχοληθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν. Τώρα ποῦ ἐτοιμάζονται τὰς ἐλληνικὰς κομμωδίας ὁ **Γούναρης** ἔχει τὸν ὄν οὐκ ἄνευ διὰ τοὺς θαύματα τῶν ἐλληνικῶν θεάτρων.

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ τῆς Χαμένης Εὐτυχίας ἐτοιμάζει καὶ αὐτὸς νέον ἔργον. Κατὰ τὰς πληροφορίες μας ὁ τίτλος τοῦ νέου του ἔργου εἶναι «Χαμένος Καιρὸς».

Ο ΑΚΡΙΤΟΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ὁ καιρὸς φαίνεται ἤρχισεν νὰ ἀποτρέφῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τὰς διαφόρους συναλίας. Ἐτοίμον ἔχεται διὰ τὸν ὅλγον κόσμος παρίστατο καὶ εἰς τὰς δύο τὰς ὁποίας ἔδωκεν ἡ Δις Louly Cremer αὐτὸς, καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἀντιφάσκον καὶ ἡ κυρία Cremer Wassenhoven (ἡ Δις) καὶ ὁ Κος Bustiniani (ἡ Βίολον) καὶ ὁ Κος Wassenhoven (κλειδοκονομῶν).

— Ὡς ἔλεγα εἰς τὸς εἰς αὐτὴν τὴν ἀπορρομὴν ἀνέστη, τὴν δυνάμει τοῦ αὐτοῦ φωνῶν, ἢ ἡμεῖς καὶ τὴν Κωνσταντὴν τὸ ποῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ εἰσοδος ἦτο διὰ τὸν ὅλγον κόσμον διὰ τοὺς ἐκείνους καὶ μίαν διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητριάς τοῦ Ὁδείου, μὴν ἢ ἐστέ, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, δὲ ἔπλεξε ἡ αὐτοῦ, ἢ τρέψας τοὺς διαφόρους φιλομυθιστοὺς πρὸς δροσερότερα κέντρα.

— Πάντως ἡ ἑλληρικὴ τοῦ κόσμου δὲν ἡμολοῖσεν διόλου ὅσοι αἱ συναλίας αὐταὶ εἶναι ἐκ τῶν ὁρασιῶν τῆς ἐφετεινῆς περιόδου. Ἡ Δις Louly Cremer ἔφαλλεν μὲ ὁρατὴν φωνὴν ἔχουσαν μουσικὰς πλὴν γλυκείας βαθεῖας νότες. Ἡ γλυκεία αὐτὴ συνδυασμένη μὲ μίαν μεγάλαν τέχνην ἔδιδεν ἕνα σὺνολον πολλὸ ἀκούσιμον καὶ εὐχάριστον.

— Εἰς τὴν ὁποίαν τοῦ Hasseltmans οἱ πλείον γλυκεῖς καὶ ὁρατοὶ ἤχοι ἐξήλθον ἀπὸ τῆς ὁρατῆς Κας Wassenhoven Cremer, τὴν ὁποίαν εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀκούσῃμεν διὰ πρώτην φοράν ἐκείνους. Διὰ τοὺς Κος Bustiniani καὶ Wassenhoven δὲν ἔχοι νὰ γράφω τίποτε. Τόσον σὺντὰ λαμβάνοντες μέρος εἰς συναλίας καὶ τόσον γνωστοὶ εἶναι εἰς ὅλους, ὥστε καὶ ὁ ἐλάχιστος λόγος θὰ ἦτο περιττός. Τὸ πόσῳ ἡμεῖς ἀπολαύσαμεν ἀπὸ τῆς ἐκείνων τοῦ Bach τοῦ Schubert τοῦ Sarasate καὶ ἄλλων.

ΡΑΦ· ΡΑΦ.

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΩΣ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Σχολεῖον καὶ θέατρον! Εἶναι τὰ κριτήρια τῆς καλλιτέλειος ἐνός λαοῦ. Ἡ ἐξαγωγή τῶν Ρωμαίων ἡδὼν, ἀντικαταστήσας τὸν πρῶτον εἰς τὰ θέατρα αὐτῶν, τὰ δὲ πρῶτα βήματα τῆς προόδου τῶν Γερμανῶν ἔπλεξε τὰς σχολαίας καὶ αἱ ἡθικαὶ θεατρικαὶ παραστάσεις. Ὁ ἀνθρώπος εἶναι φύσει φιλοθέατρον. Ὅταν οὖτε τῆς φύσεως τὰ ἀποτέλεσμα, οὖτε τῆς κοινωνίας τὰ ἔργα ἔχουσιν τὸ ἀξιοποιεῖν ὡς ἐπὶ ἐκείνους τὴν προσοχὴν αὐτοῦ, καλλίστη δύναται νὰ συναρπάσῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τὰ παύρια ἢ θανατοποιῇ τὰς μαγανίας. Ἐξ ὅλων δὲ τῶν θεαμάτων τὸ μάλιστ' ἐνδιαφέρον τὸν ἀνθρώπον εἶναι αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος.

Ὅταν τις παρανοήσῃ ἡμᾶς αὐτοὺς εἰς τὸ προσοπαρῶν τοῦ ἡθοιοῦ, εἰ ἄλλο τότε ἀντικειμενικὸν δύναται

νὰ νυγαγωγῇ ἡμᾶς ἐφευρόμενον τοῦτον, συγχρότως δὲ καὶ νὰ δώσῃ· Διότι, ὡς γνωστὸν, αἱ ἐκ τῆς φύσεως ἐντοναίσεις εἶναι πολλὴ ἰσχυρότερα, τῶν διὰ τῶν ἄλλων αἰσθητικῶν προσγυμνομένων, καὶ ἐπὶ μακροτέρῳ ἐν τῇ ἀντιλήψει διατηροῦνται χρόνον. Ὅποτε ὅταν ἄλλος βλέπωμεν πρὸς ἡμᾶς τ' ἀποτέλεσμα τῶν ἀγαθῶν πράξεων ἐκ παραλήψεως ὡς καὶ τὰ τῶν κακῶν, τότε βεβαίως πολλὴ καλλίτερον ἐννοούμε τὴν σημασίαν τοῦ «ἔργου ἀγαθοῦ» καὶ «τοῦ κακοῦ ἀπελάττον» τὰ ὅποια τὸ πρότερον ἦσαν κενὰ μόνον φράσεις. Ἄλλως τε ἐν τῷ θεάτρῳ διδάσκειται πλήθος ὅλων, πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας, ἐντὶ ἡ διδασκαλία ἐν τῷ σχολείῳ περιορίζεται εἰς τὴν φοιτῶσαν μόνον νεολαίαν.

Εἰς τὰ ἄρχατα δῶματα παρήλθον πάντα τὰ πρόβλημα τοῦ βίου· συγκρούσεις καὶ κατὰ τὴν ἡρωϊκὴν, πᾶσι καὶ τὰ ἀπὸ τὰς διδασκαλίας τοῦ θεατρικοῦ καὶ ἐκτελεσθέντων αὐτοῖς ποῖαν ὁδὸν ἔπλεξε ν' ἀκολουθήσασιν ἂν ποτε ἐν ὁμοίᾳ τύχῃ ἤθελον περὶ εἶναι.

Αἱ θεατρικαὶ παραστάσεις εἶναι μεγάλῃ σέβειν πρὸς τὴν ἰστορίαν τοῦ λαοῦ καὶ ἐν γένει πρὸς ἀγαθὰν ἀγωγήν καὶ παρὰ τὴν «ἔντα» αὐτῶν παρῶνται ὅπως πᾶσι, δυνάμει, λαοῖς καὶ διδάσκοντες. Ὅτι δὲ τὸ θέατρον ὡς σχολεῖον ἐθεωροῦν οἱ Ἕλληνες, τεκμηριώμεθα ἐκ τοῦ ὅτι καὶ Περικλῆς διδάσκει ἐδιδόντο εὐαγγελίαν εἰς τοὺς παῖδας ἐκ τοῦ δημοσίου ταμεῖου, τὰ θεωρικά ἐκ τῶν ὁρασιῶν οἱ πολῖται παρέρχοντο ἐν τῷ θεάτρῳ. Οἱ ποιητὰ ἐκείνοισι διδάσκοντες, αἱ δὲ παραστάσεις διδασκαλία, ὅσα δὲ καλλίτερον ἦτο τὸ ἔργον καὶ ὅσα ἐπιτηδεύοντο ἰδιόδικον, τόσῳ δρατικώτερον ἐπενήργει ἐπὶ τῆς ψυχῆς τῶν θεατῶν.

Τὴν τοιαύτην δυνάμει τῶν ἀρχαίων δωματίων οὐδεὶς ποτε ἠδυνήθη ν' ἀμνησθήσῃ κατὰ τοσοῦτον ἥλικον καὶ ὅσον πολλὰ ὅλγα τῶν νεωτέρων ἔργων καὶ ὁρασιῶν νὰ φθάσῃ τὴν γὰρ καὶ τὸ σοφὸν καὶ κάλλος τῶν ἀρχαίων δωματίων καὶ τὴν ἐπὶ τῶν θεατῶν ἐπιτοὴν αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ἠδυνήτων καθίσταται φανερόν ὅτι ὁ προσομοῦς τοῦ ἀρχαίου θεάτρου πληροῦται ἐπενήργει, ὁ αὐτὸς ὄν μὲν τοῦ προσομοῦ τοῦ σχολεῖου ὁ δὲ θεατῆς ἐκ τῆς παραστάσεως ὡς καὶ ὁ μαθητῆς ἐκ τοῦ σχολεῖου:

«Τεργόμενος ἐνέτω καὶ πλείονα εἰδώς.»

ΑΙΜΕΕ

ΤΙ ΝΑ ΗΜΟΥΝΑ

Ἄχ, νὰ ἦμουν τὸ σκαμνί, ποῦ τὰ πόδια τῆς πατεῖ! Καὶ νὰ μὲ πατῇ ὅσο θέλει. Καὶ νὰ μὴ ρωτῇ, γιατί!

Νάμουν τὸ προσκεφαλαίον ποῦ καρφώνει τὸ βελόνι! Καὶ νὰ μὲ κεντᾷ ὅσο θέλει. Καὶ νὰ μὴν ὁ πόνος μέλι.

Ἄχ! νὰ ἦμουν τὸ χαρτάκι ποῦ τυλίγει τὰ σφυρὰ τῆς! Νὰ τραγουδᾷς στ' αὐτιά της ὅσα ἐρωτικά. Ἐξω μυστικά!

Μετᾶφρ. Ἀγγ. Βλάχου ΕΡΡΙΚΟΣ Α' ΝΕ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Γερμανὸς ἐπιστήμιον ἔσχε τὴν ιδέαν νὰ κάμῃ τὸν ἐξῆς ὑπολογισμόν: Ἄν οἱ οἱ ἐπὶ γῆς ὑπάρχοντες ἄνθρωποι κατὰ τὸ τέλος τοῦ 19ου αἰῶνος, συνεκυνέοντο εἰς ἕνα μόνον ἀνθρώπον τοῖον διαστάσεως ὥστε νὰ εἴναι οὕτως:

Καὶ ἐφ' ὅσον εἰς τὰς ἐξῆς συμπεράσματα: Ὑπολόγισεν τὸν ὅλον πληθυσμὸν τῆς γῆς 1,450 ἑκατομ. Ὁ ὅγκος ὅστις θ' ἀπέχετο ἐκ τοῦ συνόλου αὐτοῦ, ὑπὸ μορφῇ ἀνθρώπου σωματός θὰ ἦτο 18 χιλομέτρων ὕψους. Κατ' ἀνολογίαν λοιπὸν ὁ πύργος τοῦ Αἰφελ, θὰ ἐφθάνει κατὰ τὸ γνάτωός του.

Ἐκαστὸν τῶν ὧτων του θὰ εἶχε μήκος 45 μέτρων, ἐπὶ δὲ τῆς γλώσσης του θὰ ἦδυναντο νὰ ἐκτελέσων ἐλευθέρως γυμνάσια ὀκτώ πεζικὰ συντάγματα.

Ἡ περιμέτρος τοῦ στήθους του θὰ ἦτο 950 μέτρων καὶ ὁ μέσος δάκτυλος του θὰ εἶχε μήκος 88 μέτρων. Τὸ πῆλμα τοῦ ποδὸς του θὰ ἐκάλυπτεν ἐπιφάνειαν 21,000 τετραγ. μέτρων. Βαδίζων ἐπὶ τῆς γῆνις σφαίρας θὰ ἦδυναντο ἐντὸς 6 λεπτῶν νὰ φθάσῃ ἀπὸ Παρισίως εἰς Νεάπολιν.

Τέλος τὸ βάρος τοῦ φανταστικοῦ τοῦτου τέρατος θὰ ἦτο 70 δισεκατομ. χιλογράμμων.

Τρίκαλα Δ' 4 Γ. Κ' 23322

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΙΟΤΑ ΗΘ

22

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ. — Εἰς στρατηγὸς ὁ Ὀλοφέρνης, ποτε νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ὁρασίαν δύναται τῆς Ἰουδῆς, τὴν Ἰουδῆν, εἰς κινῶν, ὁ Χάν, τὴν ἀγαπᾷ. Ἡ κόρη ποτεμὴν ἐλατῆν τοῦ στρατηγοῦ καὶ ὁ Ὀλοφέρνης ἐκπύεται κατὰ τῆς πατέρος τῆς Βεθούλης, μὲ πολυάριθμον στρατὸν. Ἡ πόλις κινδυνεύει νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας τοῦ μεγάλου στρατηγέτου, ὅποτε οὗτος δεχθεὶς εἰς ὁρώσιν τὸν δούλον τῆς Ἰουδῆς Ἐφραίμ, τὸν λέγει οὕτως μόνον νὰ φευσθῇ τῆς πόλεως, ἂν μεταβῇ ἡ ὁρατὴ ἡμερομηνία, διὰ μίαν νύκτα, εἰς τὴν σκηνὴν του.

(Ἡ συνέχεια).

Ἐξελίσθη ὁ Ἐφραίμ ἀπὸ τοῦς λόγους τούτους, διότι ἐγνώριζε τὴν δεισιπνοίαν του.

Νὰ δεχθῇ αὐτὴ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν σκηνὴν του; — Θεὸς μου!... ἐφύθησαν ὁ δούλος.

Καὶ προσεπάθη ν' ἀποδύσῃ ἐκ τῆς φαντασίας του τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶν.

Ὁ Ὀλοφέρνης ἐξηπάθη ἐπὶ τῆς ἐβρας του καὶ ὁρατοῦν τὴν μακρὴν γενεάδα του, ἐπανάστασιν:

— Ἀρῆς τοὺς φάρους καὶ τοὺς στεναγμούς. Ἡ ἀπόφασίς μου εἶναι ἀμετάκλητος.

— Ἀθῆναι, οὐ ἐξορκίζω εἰς τὸ παρελθόν καὶ εἰς τὴν δόξαν σου, ἀναλόγισον τί γίγνεται.

— Τὸ σκάπτονται τώρα αἱ μίαν ἐβραῖα.

— Ἄλλ' εἶναι δυνατόν ἡ Ἰουδῆθ νὰ ἔλθῃ ποτε εἰς τὴν σκηνὴν σου;

— Ὅλα εἶναι, δοῦλε, δυνατόν, ὅταν τὰ ἐπιβάλλῃ ἡ ἀνάγκη.

Δὲν ἐγεννήθη εὐκατρίτης, οὐδὲ ἐλπίς ποτε νὰ γίνῃ στρατηγός. Ἐν τοῖς τοῖς, ἂν ἦμην εἰς τὴν θέσιν σου, δὲν θὰ κατεβόρην, αὐθιγὰ, ν' ἀπολαύσω γυναικά, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

— Πολλὴ ὑπερήφανον μὲν παρὶς τῶν ἐκείνων σου.

— Εἶμαι μικρὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ τὰ ζῶα ἀκόμη ἔχουν ὠριμὴν τακτικὴν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἐρωτός.

— Ἡ φιλοσοφία σου εἶναι δεισιπνοῦς, λέγουσιν οἱ Ἰουδαῖοι: εἰς πονηροὶ καὶ τὸ πιστεῖν ὀλοφύχου. Καὶ, οὐ, βέβαια, κἀποὶ πονηρίαν ἔχεις, τὴν ὁποίαν μεταβάλλεις εἰς φιλοσοφίαν. Ὅπως ποτε ἐπιθυμᾷς νὰ τὴν ἀκούσῃ.

— Εἰς τὸν ἐρωτα, αὐθιγὰ, ποτε καὶ κανεὶς, ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποτον εἶναι ἀρεστός.

— Ἐξηγήσου, δοῦλε, διότι δὲν σὲ ἐννοῶ.

— Οὕτως ἐγὼ ὁ ταπεινὸς δὲν δύναμαι νὰ ἀγαπήσω γυναίκα, ἢ ὅποια δὲν μὲ ἀγαπᾷ.

— Μήπως πρόκειται ἐγὼ νὰ ἀγαπήσω; Ποῦθ' μόνον καὶ ὅλα νὰ ἐκδικηθῶ.

— Ὁ πόθος δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἀγάπη. Πῶς δύναται νὰ ποθῇ κανεὶς ἐν πρόσωπον, εἰς τὸ ὅποτον ἐμπνέει τὴν ἀποστροφήν.

— Φίλοι, ταλαίπωρε, χωρὶς νὰ γνωρίζῃς τί λέγεις. Τὸ μυστήριον τοῦ ἐρωτός εἶναι πολὺ βαθύ, ὥστε νὰ μὴ δύνασαι, οὐ, νὰ ἐμβαθύνῃς, εἰς αὐτό, ἀρεθὲν δὲν δύνασαι οὐτε οἱ ἰσχυροὶ, οὐδ' οἱ σοφοὶ νὰ τὸ κατανοήσουν. — Εἰγὼ ποθῶ. Θέλω νὰ ἀπολαύσω. Προσεβλήθη, θέλω νὰ ἐκδικηθῶ. Ἰδοὺ τὸ πᾶν. Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι φλυαρία.

— Ὁμολόγησε τοῦλάχιστον ὅτι ἀγαπᾷς, διὰ νὰ ἦται περισσότερο δικαιοσύνη.

— Πῶς νὰ ὁμολογῶν κατὰ τὴν ψευδέα.

— Τότε ζήτησε τὸ ἀδίκον καὶ ὁ Θεὸς δὲν θὰ σφῇ τὸ προσέφη.

— Τὸ ὀνομάζεις ἀδίκον, εἰς ζήτησιν; Ποιὸς θ' ἀκούσῃ διὰ τὴν ἐξήγησιν τὴν Ἰουδῆθ εἰς γάμον καὶ ἐκείνην ἐπρωτίμην ἕνα ἀλήτην, κυνηγόν.

— Τὸν ἡγάπα, κύριε μου.

— Μήπως ἐγὼ δὲν τὴν ἡγάπων, μέχρι τῆς συμμῆς ποῦ τὴν ἐμίσησα.

— Τὴν μισεῖς λοιπὸν τώρα;

— Μὰ τὸν θεόν μου, καὶ.

— Δυσέγγητα μυστήρια. Νὰ ποθῇ κανεὶς, εἰ, τι μισεῖ.

— Ἐκδικήσων διφῶ, δὲν ἐννοεῖς λοιπὸν; Ἐκδικήσων!...

— Ἀθῆναι, εἰς τὴν ἐξῆς σου θὰ φέρῃ μεγάλας συμφοράς. Ἡ δεισιπνοία σου θ' ἀποβῇ μολὴν τὴν ἀκούσῃ.

— Δὲν θὰ τὴν ἀφήσῃ ὁ λαὸς τῆς.

— Θὰ τὴν φονεύσῃ ὁ λαὸς ὁ Χάν.

— Τότε θὰ γίνῃ... θὰ γίνῃ μάλιστα ἀμέσως.

— Ἀδέξαι καὶ ποταπὴ! Ἐφραίμ τὸ ὄνομα τοῦ εἰς τὸ μέσον, διὰ νὰ μ' ἐξορκίσῃς περισσώτερον. Σιωπῇ.

Δὲν θέλω ν' ἀκούσω λέξιν ἄλλην ἀπὸ τὰ χεῖλη σου. Ἡ διαταγή μου θὰ ἐκτελεσθῇ ἀμέσως.

Ὁ Ἐφραίμ ἐκινήθη διὰ νὰ ἐξέλθῃ.

— Εἴμ' ἐλεύθερος λοιπὸν νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν πόλιν;

— Ὅχι. Δὲν πρέπει νὰ τὴν ἐδοκιμάσῃς, πρὶν τὸ μᾶλλον ὁ λαὸς τῆς. Θὰ μείνῃς ἐδῶ, μέχρις ὅτου ἡ διαταγή μου ἐκτελεσθῇ

σάρκα, διὰ τὴν σφαιρικήν... Δὲν ἀπαντᾷ λοιπὸν κανεὶς ;
 Ὁ λαὸς ἔμεινε παγερός καὶ σιγήλος εἰς τὰς πα-
 ραφύρους ἐκείνας ἐπιπλήσεις.

Ὁ δὲ ἀστράπη πρὸς τοὺς Ἀσσυρίους κήρυκε.
 — Εἴπατε πρὸς τὸν βασιλεὺς αὐθέντην σας, ἐ-
 κραύγασε πρὸς αὐτοὺς, ἐπεὶ καὶ λαὸς τῆς Βαβυλῆος
 εἶπε λαὸς τῆς Βαβυλῆος καὶ ἐπὶ τῆς Βαβυλῆος
 νύκτωρ τῆς αὐτῆς ταύτης ταπεινώσεως.

Οἱ κήρυκες ἐγκαίρως ὡδήγημένοι ἀπὸ τῆς ἀντι-
 τῆς φράσεως ταύτης :

— Ὁ στρατηγὸς καὶ κύριός μας, μᾶς διέταξε νὰ
 μὴ προσέξωμεν εἰς ἐπὶ καὶ ἀν' ἀκούσωμεν ἀπὸ τῶν
 τειχῶν. « Πολλοὶ θὰ ἀρνήθωσι ἀμέσως » εἶπε πρὸς
 ἡμᾶς, ἀλλ' ἡμεῖς ἔχομεν καθήκον νὰ παραστήσω-
 μεν τὴν ἐντολήν μας καὶ ἡ ἐντολή μας εἶπε, ἐπεὶ οὐδὲ
 παρῆχομεν τριήμερον προθεσμίαν, διὰ νὰ σκεφθῆτε
 καὶ ἀποφασίσετε. Ἡ προθεσμία ἀρχίζει ἀπὸ τῆς
 στιγμῆς αὐτῆς. Ἐάν ἡ Ἰουδὴ δὲν εἴλῃ τὴν νύκτα
 ταύτην εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ στρατηγῶν μας, οὐτε
 τὴν αὐριανήν, οὐτε τὴν νύκτα τῆς μεθευρέτης, ὁ Ὁ-
 λοφάνης θὰ πεσῇ, ἐπεὶ ἡ αἰτιολογία τοῦ ἀπερρίφθη
 καὶ θὰ ἐπαναλάβῃ τὸν ἀγῶνα καθ' ὅμην. Τότε, ὦ
 Ἰουδαῖοι ἀτυχεῖς, οὐδὲ εἰδοποιούμεν, ἐπεὶ δὲν ἔχετε
 πλέον ἐλπίδα νὰ σωθῆτε. Αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγα-
 τρες σας θὰ γίνωσι αἰχμάλωτοι τῶν στρατιωτῶν
 μας, οἱ ἄνδρες ὅλοι θὰ ἀπαγοῦν, καὶ ἡ πόλις θὰ
 καταστραφῇ, μέχρι θεμελίων. Τρεῖς νύκτας ἔχετε
 εἰς τὴν διάθεσιν ὁμῶν. Σκεφθῆτε καὶ ἀποφασίσετε.

Εἴπαν καὶ ἔστρεψαν ἀμέσως τὰ νῦτα πρὸς τὴν
 πόλιν, ἐπιστρέφοντες πρὸς τὸ στρατόπεδον αὐτῶν.
 — Βάρβαροι !... ἐκραύγασαν ὡς μαινόμενοι ὁ
 Χάν, δὲν σὰς ἀκούει ὁ Θεὸς νὰ σὰς τιμωρήσῃ ; Ὅτε
 τιμὴν ἔχετε, οὐτε ἀνδριμόν, οὐτε γενναϊότητα,
 Ὁδοῖσιν καὶ ἀνδρεί !... δὲν θὰ σὰς τιμωρήσῃ ὁ Θεός ;

Οἱ κήρυκες βεβαία δὲν ἀπῆντησαν εἰς τοὺς λό-
 γους τοὺς τοῦ παραφρονοῦτος ἐκ τοῦ πόνου.

Ὁ Χάν δὲν ἀπῆντησεν ὅμως οὕτως κανεὶς ἐκ τῶν κα-
 τῶν.
 Ὅλοι ἤρχισαν ν' ἀποσύρουνται σιωπηλοὶ καὶ
 ἐσολοζίζαν μόνον, καθ' ὅσον ἔμενον, τὰ γενόμενα.
 Ἡ γυνὴ ἡ ἐπικρατήσασα ἀμέσως ἤτο ὅτι ἡ
 προθεσμία ἦτο ἐπαρκής, διὰ νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ
 ἀποφασίσῃ ὁ λαός.

Ὅτι καὶ ἀνέλεγε ὁ Χάν, ἡ ἀπόφασίς ἐκρέματο
 ἡδὴ ἀπὸ τὸν λαόν.
 Ἄν ἐκείνους ἡγωνίζετο νὰ μὴ χάσῃ τὴν ἀγαπη-
 τὴν του, τὴν ἐνδοκίμωτον τὴν πόλιν των καὶ
 τὴν ζωὴν των.
 Καθὼς δὲ εἶχε φθάσει ἡ κατάστασις, τὰ πάντα
 ἐξηρτῶντο ἀπὸ τὸν λαόν.
 Κάνεις δὲν ἦτο πλέον διατεθειμένος νὰ ὑπακούσῃ
 εἰς τοὺς ἄρχοντας, ἐπ' ὅσον ὑπῆρχε τρόπος νὰ
 σωθῶν.

Ὁ Χάν ἐπιστρέφας εἰς τὴν βασιλικὴν σκηνὴν
 εὐρήκε τὴν Ἰουδὴν ἡμελειπόδωτον.
 Τὰ χεῖλη τῆς εἶχαν λευκανθῆναι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
 ἦσαν κλειστοί.
 Ὁ δὲ ἀστράπη νὰ τὴν θῆν, ἔβλεπε καὶ διὰ τὴν
 προσφύγῃ βοήθειαν, μέχρις ὅτου ἐφθασεν ὁ Χάν καὶ
 ἤρπασε τὰς χειρὰς τῆς καὶ συνέβληκεν αὐτᾶς, διὰ
 νὰ τῆς ἐμποδίσῃ τὴν λαοπορεύσιν.
 Ἐκείνη ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούςς της βραδέως καὶ
 τοὺς ἐστῆριξεν ἐπὶ τῆς μορφῆς του.
 Παρῆλθεν διὰ στιγμὴν σιγή.

— Διὰ νὰ ἡμεῖς τὸν δουτυχεῖς ; ἐφώρρισε
 κατόπιν.
 Ὁ Χάν τὴν ἀνεστῆκεν εἰς τοὺς βραχίονας, χω-
 ρὶς νὰ ἀπαντήσῃ τίποτε, καὶ διέταξε νὰ προσκομι-
 σουν τὸ φορετὸν τῆς.

Τὴν ἐπεβίβασεν αὐτὸς καὶ συνοδεύων τοὺς δού-
 λους, τὴν ὡδήγησεν εἰς τὰ ἀνάκτορα.
 Ἡ Ἰουδὴ ἐξηντημένη ἐκ τῶν πόνων τῆς ψυ-
 χῆς τῆς, ἐξήντησε νὰ τὴν ἀποθέσῃ εἰς τὴν κλίνην.

Αἱ γυναῖκες τὴν ἐξέδωσαν καὶ τὴν ἀφῆκαν μὲ
 τὸν λευκὸν χιτῶνά της, ἐπὶ τῆς κλίνης, τῆς λευ-
 κῆς ἐπίσης.
 Ὁ δὲ ἀστράπη ὁ Χάν τὴν εἶδε τὸσον ὥρασαν, ἔβλεπε τὴν
 στιγμὴν ἐκείνην, ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε τὴν ἐλυπήθη
 περισσώτερον.

Τὴν σὺν χρεαίεται ἡ τὴν καλλονή, ἐφῆλιν
 ὥσει μολογῶν, ἀφ' αὐτῆς μᾶς προκαλεῖ τὰς
 συμφορὰς. Ἀς ἦσαν ὀλιγώτερον ὥρασαν...
 — Καὶ περισσώτερον εὐτυχῆς, συνεπλήρωσεν ὁ
 κλίνης.

Ἐσώπησαν καὶ πάλιν, μὴ τολμῶντες νὰ ἐξακο-
 λουθήσωσι.
 Ἦσαν μόνον καὶ δὲν τοὺς ἤκουε κανεὶς.
 Ἀλλὰ μὴπως ἐφρόντιζαν πλεονεξίας τοὺς ἄλλους.
 Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν εἶχαν τὸ θάρρος ν' ἀκούσῃ
 ἀλλήλους.

Τὸ διλήμμα ἦτο φοβερόν.
 Ἡ ὑπεκρίνουσα καὶ ἐσώζετο ἡ πόλις.
 Ἡ ἡρόντο καὶ ἐθάρρυντο ὑπὸ τὰ ἐρεπία της.
 Μία φράσις παλαιὰ ἤλθε τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς
 τὸν νοῦν τῆς Ἰουδῆς.

Φράσις τοῦ νεκροῦ πατρὸς της :
 « Οἱ ἄρχοντες ἀπολαμβάνουν τῶν ἀγαθῶν τῆς
 δεσποτίας, ἀλλὰ δὲν ἀνέχονται εἰς αὐτὸν τῆς ἄν-
 κολν εἰς τὴν πόλιν.

Τὰχα μὴπως ἡ Βαβυλὼν θὰ ἀπῆται παρ' αὐτῆς
 νὰ κάμῃ τὴν φρικτὴν θυσιάν ;...
 — Τὴ σκέπτεσαι ὥρασαν μου ; ἠρώτησεν ὁ Χάν.
 Καὶ ἡσθάνετο τὴν ψυχὴν του πιεζομένην ὑπὸ
 τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο διλήμμα.

Ἡ Ἰουδὴ ἀπῆντησε, ἐπ' ἐνός στεναγμοῦ.
 — Τὴ θὰ γίνῃ τὴν ἡμέραν ; ἠρώτησεν ὁ Χάν καὶ πάλιν
 μὲ περισσώτερον ἀγωνίαν.
 — Ὁ ἀποδύωμεν μαζὶ... ἀπῆντησεν ἡ Ἰουδὴ.
 (Ἀκολουθεῖ)

Τὴν ἐπεβίβασεν αὐτὸς καὶ συνοδεύων τοὺς δού-
 λους, τὴν ὡδήγησεν εἰς τὰ ἀνάκτορα.
 Ἡ Ἰουδὴ ἐξηντημένη ἐκ τῶν πόνων τῆς ψυ-
 χῆς τῆς, ἐξήντησε νὰ τὴν ἀποθέσῃ εἰς τὴν κλίνην.

Αἱ γυναῖκες τὴν ἐξέδωσαν καὶ τὴν ἀφῆκαν μὲ
 τὸν λευκὸν χιτῶνά της, ἐπὶ τῆς κλίνης, τῆς λευ-
 κῆς ἐπίσης.
 Ὁ δὲ ἀστράπη ὁ Χάν τὴν εἶδε τὸσον ὥρασαν, ἔβλεπε τὴν
 στιγμὴν ἐκείνην, ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε τὴν ἐλυπήθη
 περισσώτερον.

Τὴν σὺν χρεαίεται ἡ τὴν καλλονή, ἐφῆλιν
 ὥσει μολογῶν, ἀφ' αὐτῆς μᾶς προκαλεῖ τὰς
 συμφορὰς. Ἀς ἦσαν ὀλιγώτερον ὥρασαν...
 — Καὶ περισσώτερον εὐτυχῆς, συνεπλήρωσεν ὁ
 κλίνης.

Ἐσώπησαν καὶ πάλιν, μὴ τολμῶντες νὰ ἐξακο-
 λουθήσωσι.
 Ἦσαν μόνον καὶ δὲν τοὺς ἤκουε κανεὶς.
 Ἀλλὰ μὴπως ἐφρόντιζαν πλεονεξίας τοὺς ἄλλους.
 Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν εἶχαν τὸ θάρρος ν' ἀκούσῃ
 ἀλλήλους.

Τὸ διλήμμα ἦτο φοβερόν.
 Ἡ ὑπεκρίνουσα καὶ ἐσώζετο ἡ πόλις.
 Ἡ ἡρόντο καὶ ἐθάρρυντο ὑπὸ τὰ ἐρεπία της.
 Μία φράσις παλαιὰ ἤλθε τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς
 τὸν νοῦν τῆς Ἰουδῆς.

Φράσις τοῦ νεκροῦ πατρὸς της :
 « Οἱ ἄρχοντες ἀπολαμβάνουν τῶν ἀγαθῶν τῆς
 δεσποτίας, ἀλλὰ δὲν ἀνέχονται εἰς αὐτὸν τῆς ἄν-
 κολν εἰς τὴν πόλιν.

Τὰχα μὴπως ἡ Βαβυλὼν θὰ ἀπῆται παρ' αὐτῆς
 νὰ κάμῃ τὴν φρικτὴν θυσιάν ;...
 — Τὴ σκέπτεσαι ὥρασαν μου ; ἠρώτησεν ὁ Χάν.
 Καὶ ἡσθάνετο τὴν ψυχὴν του πιεζομένην ὑπὸ
 τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο διλήμμα.

Ἡ Ἰουδὴ ἀπῆντησε, ἐπ' ἐνός στεναγμοῦ.
 — Τὴ θὰ γίνῃ τὴν ἡμέραν ; ἠρώτησεν ὁ Χάν καὶ πάλιν
 μὲ περισσώτερον ἀγωνίαν.
 — Ὁ ἀποδύωμεν μαζὶ... ἀπῆντησεν ἡ Ἰουδὴ.
 (Ἀκολουθεῖ)

Τὴν ἐπεβίβασεν αὐτὸς καὶ συνοδεύων τοὺς δού-
 λους, τὴν ὡδήγησεν εἰς τὰ ἀνάκτορα.
 Ἡ Ἰουδὴ ἐξηντημένη ἐκ τῶν πόνων τῆς ψυ-
 χῆς τῆς, ἐξήντησε νὰ τὴν ἀποθέσῃ εἰς τὴν κλίνην.

Αἱ γυναῖκες τὴν ἐξέδωσαν καὶ τὴν ἀφῆκαν μὲ
 τὸν λευκὸν χιτῶνά της, ἐπὶ τῆς κλίνης, τῆς λευ-
 κῆς ἐπίσης.
 Ὁ δὲ ἀστράπη ὁ Χάν τὴν εἶδε τὸσον ὥρασαν, ἔβλεπε τὴν
 στιγμὴν ἐκείνην, ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε τὴν ἐλυπήθη
 περισσώτερον.

Τὴν σὺν χρεαίεται ἡ τὴν καλλονή, ἐφῆλιν
 ὥσει μολογῶν, ἀφ' αὐτῆς μᾶς προκαλεῖ τὰς
 συμφορὰς. Ἀς ἦσαν ὀλιγώτερον ὥρασαν...
 — Καὶ περισσώτερον εὐτυχῆς, συνεπλήρωσεν ὁ
 κλίνης.

Ἐσώπησαν καὶ πάλιν, μὴ τολμῶντες νὰ ἐξακο-
 λουθήσωσι.
 Ἦσαν μόνον καὶ δὲν τοὺς ἤκουε κανεὶς.
 Ἀλλὰ μὴπως ἐφρόντιζαν πλεονεξίας τοὺς ἄλλους.
 Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν εἶχαν τὸ θάρρος ν' ἀκούσῃ
 ἀλλήλους.

Τὸ διλήμμα ἦτο φοβερόν.
 Ἡ ὑπεκρίνουσα καὶ ἐσώζετο ἡ πόλις.
 Ἡ ἡρόντο καὶ ἐθάρρυντο ὑπὸ τὰ ἐρεπία της.
 Μία φράσις παλαιὰ ἤλθε τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς
 τὸν νοῦν τῆς Ἰουδῆς.

Αἱ γυναῖκες τὴν ἐξέδωσαν καὶ τὴν ἀφῆκαν μὲ
 τὸν λευκὸν χιτῶνά της, ἐπὶ τῆς κλίνης, τῆς λευ-
 κῆς ἐπίσης.
 Ὁ δὲ ἀστράπη ὁ Χάν τὴν εἶδε τὸσον ὥρασαν, ἔβλεπε τὴν
 στιγμὴν ἐκείνην, ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε τὴν ἐλυπήθη
 περισσώτερον.

Τὴν σὺν χρεαίεται ἡ τὴν καλλονή, ἐφῆλιν
 ὥσει μολογῶν, ἀφ' αὐτῆς μᾶς προκαλεῖ τὰς
 συμφορὰς. Ἀς ἦσαν ὀλιγώτερον ὥρασαν...
 — Καὶ περισσώτερον εὐτυχῆς, συνεπλήρωσεν ὁ
 κλίνης.

Ἐσώπησαν καὶ πάλιν, μὴ τολμῶντες νὰ ἐξακο-
 λουθήσωσι.
 Ἦσαν μόνον καὶ δὲν τοὺς ἤκουε κανεὶς.
 Ἀλλὰ μὴπως ἐφρόντιζαν πλεονεξίας τοὺς ἄλλους.
 Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν εἶχαν τὸ θάρρος ν' ἀκούσῃ
 ἀλλήλους.

Τὸ διλήμμα ἦτο φοβερόν.
 Ἡ ὑπεκρίνουσα καὶ ἐσώζετο ἡ πόλις.
 Ἡ ἡρόντο καὶ ἐθάρρυντο ὑπὸ τὰ ἐρεπία της.
 Μία φράσις παλαιὰ ἤλθε τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς
 τὸν νοῦν τῆς Ἰουδῆς.

Φράσις τοῦ νεκροῦ πατρὸς της :
 « Οἱ ἄρχοντες ἀπολαμβάνουν τῶν ἀγαθῶν τῆς
 δεσποτίας, ἀλλὰ δὲν ἀνέχονται εἰς αὐτὸν τῆς ἄν-
 κολν εἰς τὴν πόλιν.

Τὰχα μὴπως ἡ Βαβυλὼν θὰ ἀπῆται παρ' αὐτῆς
 νὰ κάμῃ τὴν φρικτὴν θυσιάν ;...
 — Τὴ σκέπτεσαι ὥρασαν μου ; ἠρώτησεν ὁ Χάν.
 Καὶ ἡσθάνετο τὴν ψυχὴν του πιεζομένην ὑπὸ
 τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο διλήμμα.

Ἡ Ἰουδὴ ἀπῆντησε, ἐπ' ἐνός στεναγμοῦ.
 — Τὴ θὰ γίνῃ τὴν ἡμέραν ; ἠρώτησεν ὁ Χάν καὶ πάλιν
 μὲ περισσώτερον ἀγωνίαν.
 — Ὁ ἀποδύωμεν μαζὶ... ἀπῆντησεν ἡ Ἰουδὴ.
 (Ἀκολουθεῖ)

Τὴν ἐπεβίβασεν αὐτὸς καὶ συνοδεύων τοὺς δού-
 λους, τὴν ὡδήγησεν εἰς τὰ ἀνάκτορα.
 Ἡ Ἰουδὴ ἐξηντημένη ἐκ τῶν πόνων τῆς ψυ-
 χῆς τῆς, ἐξήντησε νὰ τὴν ἀποθέσῃ εἰς τὴν κλίνην.

Αἱ γυναῖκες τὴν ἐξέδωσαν καὶ τὴν ἀφῆκαν μὲ
 τὸν λευκὸν χιτῶνά της, ἐπὶ τῆς κλίνης, τῆς λευ-
 κῆς ἐπίσης.
 Ὁ δὲ ἀστράπη ὁ Χάν τὴν εἶδε τὸσον ὥρασαν, ἔβλεπε τὴν
 στιγμὴν ἐκείνην, ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε τὴν ἐλυπήθη
 περισσώτερον.

Τὴν σὺν χρεαίεται ἡ τὴν καλλονή, ἐφῆλιν
 ὥσει μολογῶν, ἀφ' αὐτῆς μᾶς προκαλεῖ τὰς
 συμφορὰς. Ἀς ἦσαν ὀλιγώτερον ὥρασαν...
 — Καὶ περισσώτερον εὐτυχῆς, συνεπλήρωσεν ὁ
 κλίνης.

Ἐσώπησαν καὶ πάλιν, μὴ τολμῶντες νὰ ἐξακο-
 λουθήσωσι.
 Ἦσαν μόνον καὶ δὲν τοὺς ἤκουε κανεὶς.
 Ἀλλὰ μὴπως ἐφρόντιζαν πλεονεξίας τοὺς ἄλλους.
 Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν εἶχαν τὸ θάρρος ν' ἀκούσῃ
 ἀλλήλους.

Τὸ διλήμμα ἦτο φοβερόν.
 Ἡ ὑπεκρίνουσα καὶ ἐσώζετο ἡ πόλις.
 Ἡ ἡρόντο καὶ ἐθάρρυντο ὑπὸ τὰ ἐρεπία της.
 Μία φράσις παλαιὰ ἤλθε τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς
 τὸν νοῦν τῆς Ἰουδῆς.

Φράσις τοῦ νεκροῦ πατρὸς της :
 « Οἱ ἄρχοντες ἀπολαμβάνουν τῶν ἀγαθῶν τῆς
 δεσποτίας, ἀλλὰ δὲν ἀνέχονται εἰς αὐτὸν τῆς ἄν-
 κολν εἰς τὴν πόλιν.

Τὰχα μὴπως ἡ Βαβυλὼν θὰ ἀπῆται παρ' αὐτῆς
 νὰ κάμῃ τὴν φρικτὴν θυσιάν ;...
 — Τὴ σκέπτεσαι ὥρασαν μου ; ἠρώτησεν ὁ Χάν.
 Καὶ ἡσθάνετο τὴν ψυχὴν του πιεζομένην ὑπὸ
 τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο διλήμμα.

Ἡ Ἰουδὴ ἀπῆντησε, ἐπ' ἐνός στεναγμοῦ.
 — Τὴ θὰ γίνῃ τὴν ἡμέραν ; ἠρώτησεν ὁ Χάν καὶ πάλιν
 μὲ περισσώτερον ἀγωνίαν.
 — Ὁ ἀποδύωμεν μαζὶ... ἀπῆντησεν ἡ Ἰουδὴ.
 (Ἀκολουθεῖ)

Τὴν ἐπεβίβασεν αὐτὸς καὶ συνοδεύων τοὺς δού-
 λους, τὴν ὡδήγησεν εἰς τὰ ἀνάκτορα.
 Ἡ Ἰουδὴ ἐξηντημένη ἐκ τῶν πόνων τῆς ψυ-
 χῆς τῆς, ἐξήντησε νὰ τὴν ἀποθέσῃ εἰς τὴν κλίνην.

Αἱ γυναῖκες τὴν ἐξέδωσαν καὶ τὴν ἀφῆκαν μὲ
 τὸν λευκὸν χιτῶνά της, ἐπὶ τῆς κλίνης, τῆς λευ-
 κῆς ἐπίσης.
 Ὁ δὲ ἀστράπη ὁ Χάν τὴν εἶδε τὸσον ὥρασαν, ἔβλεπε τὴν
 στιγμὴν ἐκείνην, ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε τὴν ἐλυπήθη
 περισσώτερον.

Τὴν σὺν χρεαίεται ἡ τὴν καλλονή, ἐφῆλιν
 ὥσει μολογῶν, ἀφ' αὐτῆς μᾶς προκαλεῖ τὰς
 συμφορὰς. Ἀς ἦσαν ὀλιγώτερον ὥρασαν...
 — Καὶ περισσώτερον εὐτυχῆς, συνεπλήρωσεν ὁ
 κλίνης.

Ἐσώπησαν καὶ πάλιν, μὴ τολμῶντες νὰ ἐξακο-
 λουθήσωσι.
 Ἦσαν μόνον καὶ δὲν τοὺς ἤκουε κανεὶς.
 Ἀλλὰ μὴπως ἐφρόντιζαν πλεονεξίας τοὺς ἄλλους.
 Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν εἶχαν τὸ θάρρος ν' ἀκούσῃ
 ἀλλήλους.

Τὸ διλήμμα ἦτο φοβερόν.
 Ἡ ὑπεκρίνουσα καὶ ἐσώζετο ἡ πόλις.
 Ἡ ἡρόντο καὶ ἐθάρρυντο ὑπὸ τὰ ἐρεπία της.
 Μία φράσις παλαιὰ ἤλθε τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς
 τὸν νοῦν τῆς Ἰουδῆς.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΑΠΟ ΤΟΝ „ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ“ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

— Ἑλληνικά νησιά ! Ἑλληνικά νησιά ! ἐκεῖ
 ποὺ ἡ φλογερὰ Σαφὸς ἀγάπησε καὶ ἐτραγουδῆσε !
 Πατρίδα ὅλων τῶν τεχνῶν, ἐκεῖ ὅπου ἀνέδυσεν ἡ
 ἄλγος καὶ ἐγεννήθη ὁ Φοῖβος ! Αἰώνιο καλοκαίρι
 σὰς εὐμορφάσεις πάντοτε, ἀλλὰ ὅλα ἔδυσαν ἐκτός
 αὐτῶν τὸν ἥλιο σας.

Ἡ Μούσα τῆς Χίου καὶ τῆς Τέως (Ὀμηρος καὶ
 Ἀνακρέων), ἡ ἄρπα τοῦ Ἡρώτος, ἡ κιβίσκος τοῦ
 Ἑρατοῦ εὐρήκε τὴν δόξαν τοῦ τοῦ ἀνυπὸνται αἱ
 αἱ παλαιαὶ σας μὲν ἡ γενέτειρα χώρα των εἶναι
 βαθεῖ γὰρ τὰ τραγούδια, τὰ ἔποια ἡ ἡχὸς ἐπαναλαμ-
 βάνει πέραν τῶν « Νήσων τῶν Μακάρων » τῶν προ-
 γόνων σας.

Ἀπὸ τὰ ὄρη φαίνεται ὁ Μαράθων— καὶ ἀπὸ τὸν
 Μαράθωνα ἡ θάλασσα καὶ ἐκεῖ πάνω ρεμβάζων
 μιὰ ὄρα, ἐσκέψθη ὅτι ἡ Ἑλλάς μπορούσε ἀκόμη
 νὰ γίνῃ ἐλευθέρη ! διότι βλέπων τὸν αὐτὸν μου ἐπὶ
 τοῦ τάφου τῶν Περσῶν, δὲν ἐπίστευα πῶς ἦσαν
 δούλος.

Ἐνὰς μονόρριχον ἐκάθησε ἐπὶ τοῦ βράχου ποὺ
 βλέπει τὴν θαλάσσαν ἐπὶ τῇ Σαλαμίνι καὶ ἐκεί-
 ταζε χιλιᾶδες πλοῖα καὶ πολλὰ ἔθνη ποὺ εὐρί-
 σκοντο ἐκεῖ— ὅλα ἦσαν ἰδικὰ του ! Τὰ ἐμέτρησε
 ὅταν ἀνέτελλε ἡ Ἥλιος— καὶ ποὺ ἦσαν ὅταν ἔδυ-
 σεν ὁ Ἥλιος ;

Καὶ ποὺ εὐρίσκειται σήμερα ; καὶ ποὺ εἰσάγει
 πατρίς μου ; Στὰς ἀφάνους παραλίας σου δὲν
 ἀντρεῖ πιά ὁ ὕμνος τῶν ἡρώων... ἡ καρδιά των
 ἡρώων δὲν κτυπᾷ πλέον ! Καὶ ἀρμόζει ἡ Δύρα σου,
 ἡ πόσις καὶ τὸν θεῖον, νὰ ἐξευτελισθῇ σὲ χεῖρας σὺν
 τὰ δικὰ μου ;

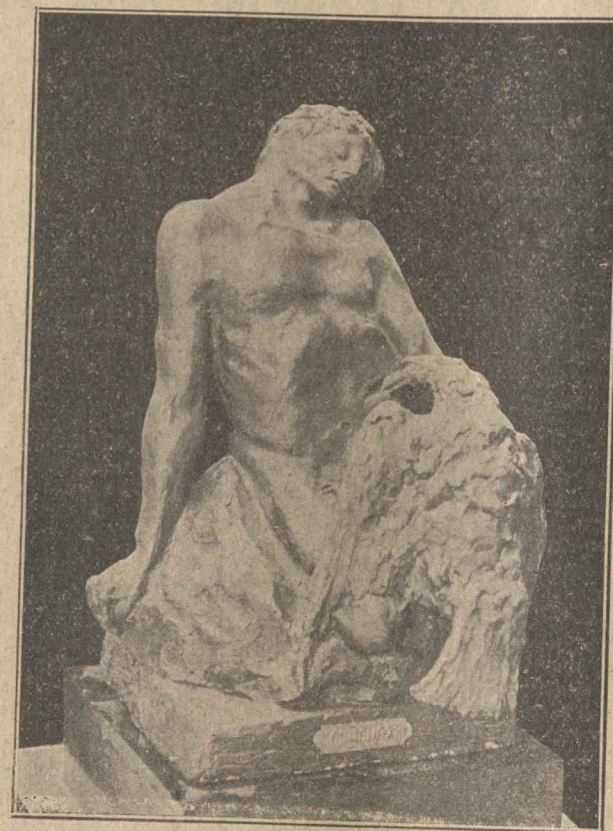
Εἶναι κατὰ τὴν ἀκρόαν εἰς τὴν ἑλλείψιν αὐτῆς τῆς
 δόξης, καὶ οἱ συμμέτοχοι τὰς ἐσθλὰς γένους ὑπο-
 δουλεύοντο, τὸ νὰ ἀποβῶνται τοῦλάχιστον, ὅταν
 ὁ Ἥλιος ;

Δὲν θέλωμε νὰ σκεπτόμεθα τέτοιον ἀναμνήσεις.
 Γεμίστε καλὰ τὴν κόψα με Σαμιακὸ κρασί, τὸ
 ὅπου ἀπεβίβασεν τὰ τραγούδια τοῦ Ἀνακρέοντος
 ὁ Ἀνακρέων ὑπὲρ τῆς τῶν Περσῶν, ἔνα τό-

Μάτια, μάτια : δονήσατε ἄλλας χορδὰς γυ-
 μίστε τὸ κύπελλον μου με Σαμιακὸ κρασί ! Ἀφῆστε
 τὰς μάχας γὰρ τὰς τουρκικὰς ὁδοὺς, καὶ αἰεὶ γρά-
 λετε τὰ σταφύλια ἀπὸ τὰ ἀμπέλια τῆς Χίου !...
 Ἀκούστε ! εἰς τὴν αἰσχρὰν αὐτὴν πρόσκλησιν πῶς
 ἀπαντῶσιν οἱ αὐθάδεις βαρβαροὶ !

Διασώζετε ἄκομην τὸν ποικῆλον χορ

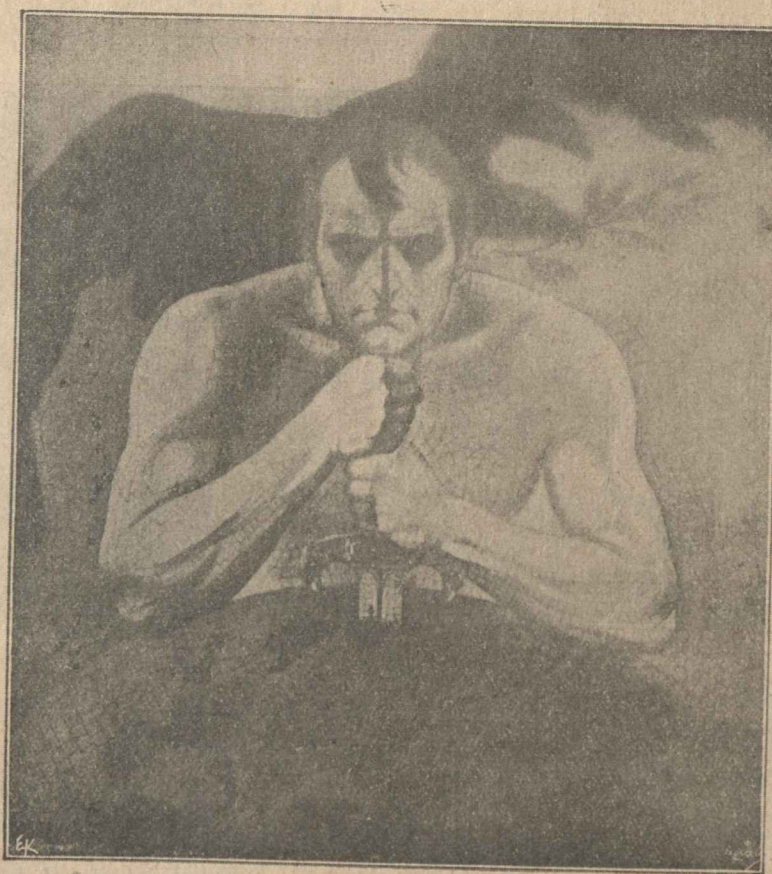
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΖΑΠΠΕΙΟΥ

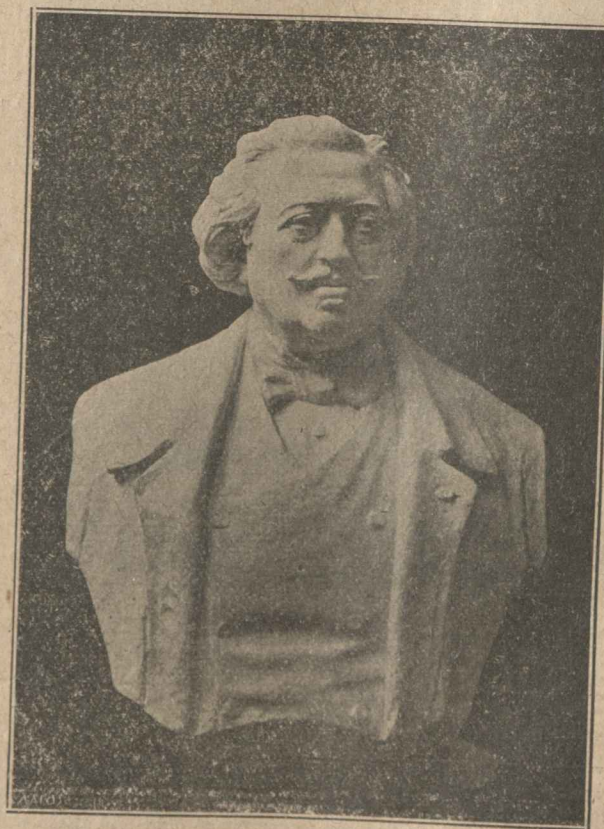
«Ο Π. ΝΟΣ» κ. Θ. Θ. Ο. ΙΟΥΛΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΡΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΕΠΙΤΥΧΟΥΣΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ
ΔΙΟΤΙ ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΑΡΓΑ

ΣΠΟΥΔΗ ΑΜΙΣΣΕΩΣ Κ. Γ. ΡΟΥΛΟΥ

«Ο ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ» κ. ΦΡΥΟΥ ΑΡΙΣΤΕΩΣ

ΠΡΟΤΟΜΗ Α. ΜΑΤΣΑ Κ. Ε. ΜΠΟΝΑΝΟΥ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Οι έφετενοι Πανελλήνιοι αγώνες υπό εποπιν αποτελεσμάτων και επιτευχθέντων ρεκόρ επέτυχαν θαυμασίως. Οι καλοί μας παλαιοί αθληταί έδειξαν ότι ειργάσθησαν με πολύν ζήλον και μας έδωκαν πολλά έλπίδας, ότι θα αντιπροσωπεύουν επαξίως το ελληνικόν όνομα εις τους μετ' όλιγον τελουμένους διεθνείς αγώνας εν Λονδίνο.

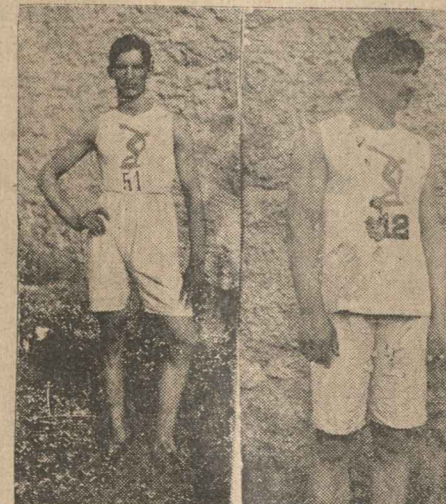
Ίσως νέοι καλοί αθληταί να μη ανεφάνισθησαν έφετος, ίσως υπό εποπιν άριθμού να ήσαν πολύν ολιγώτεροι ή άλλοτε, ίσως πολλοί γνωστοί παλαιοί πρωταθληταί να έλειπαν από τους αγώνας, τουτό όμως δεν ήμποδισεν όπως επιτύχουν οι αγώνες, χάρις εις τους μετασχόντας, οίτινες επί τέλους ένόησαν εύτυχώς ότι μόνον διά

έν τη ελληνική δυσκολία ο Δωριζας επέτυχεν 33.49 μ. ακριβώς όμοιον του περσινού του.

Η Έπιτροπή των Όλυμπιακών αγώνων έχουσα υπ' όψει της τόν άνωτέρω κατάλογον θα έκλεξή εις αυτών τους καλλιτέρους διά να τους στείλῃ εις Λονδίνον. Καίτοι οδδέν άκόμη άπεφασίσθη, λέγεται ότι θα άποσταλούν οι κ. κ. Γεωργαντάς, Δωριζας, Τσικλητήρας, Μπανίκας, Σκουταρίδης, Κουλουμπέρδας, Μ. Νομικός και Ζούρας, οι όποιοι έχουν και τας μεγαλειέτας πιθανότητας επιτυχίας.

Πλήν αυτών ο Τοράλος της Γυμναστικής Έταιρείας Πατρών, ή όμοία, άγνωστον διατί, δέν απέστειλεν έφετος αθλητάς εις τους Πανελλήνιους

3. Τσικλητήρας

4. Γεωργαντάς

1. Δωριζας

2. Ρόζης (άριος βαρών)

7. Αθ. Μαΐχος

8. Μόλλες

της άκαταπαύστου προπονήσεως ήτο δυνατόν να κλιωρθώσουν ό,τι κατώρθωσαν.

Κόσμος (όπως άλλως τε συμβαίνει τουτό εις τους Πανελληνίους αγώνας) έλάχιστος. Λόγι, άν έξαιρέση κανείς την τελευταίαν ήμέραν την άφιρωμένην διά τας σχολεία και τας βραβεία, κατά την όποιον παρίστατο άρκτεος κάπως κόσμος, τας άλλας τρεις τας καθαρώς αθλητικάς ήμέρας, τό Στάδιον παρουσιάζετο σχεδόν κενόν, τών όλιγων παριστανόμενων φιλάθλων μη δυναμένων ούτε τρεις μόνον κερκίδας να πληρώσουν.

Και ήδη άς σημειώσωμεν τά αποτελέσματα τών αγωνισμάτων τά όποια έσχον επιδόσεις ήπεριέρας τών παρελθόντων Πανελληνίων, μερικά δέ και αυτών τών Όλυμπιακών.

1) Διθοβολία. α) Γεωργαντάς 20.45 μ. Έπίδοσις Όλυμπιακών αγώνων του 1906 του ίδιου 19.92,12 μ.

2) Σφαίροβολία. α) Γεωργαντάς 12.47,12. Έπίδοσις Όλυμπιακών αγώνων του Σέριδαν 12.35,12.

3) Άλμα έπλοών εις μήκος άνεο φρεάς α) Τσικλητήρας 3.32 μ. Έπίδοσις Όλυμπιακών αγώνων του Γιούρι 3.30 μ.

4) Άλμα τριπλοών. α) Μόλλες 14.04 μ. όπεριέρας μόνον κατά 0.03,12 του Πρινσιπάλ Όλυμπιονίκου κατά τό 1906.

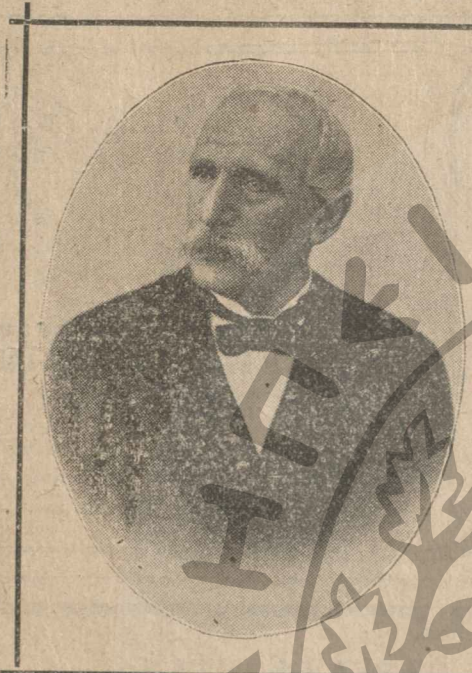
5) Δρόμος 110 μ. μετ' έμποδίων. α) Σκουταρίδης εις 16.35. Έπίδοσις Όλυμπιακών Αγώνων 16.15.

6) Άλμα επί κοντώ. α) Μπανίκας 3.40 μ. Έπίδοσις Όλυμπιακών αγώνων του Γάλλου Κοντέ 3.50.

7) Άριος βαρών δέ έκάτερας. α) Π. Νομικός 75.300 Κο. Έπίδοσις του Σταύμαχ κατά τους Όλυμπιακούς αγώνας 1906 76.550 Κο.

8) Δρόμος 5 μιλίων. α) Κουλουμπέρδας εις 27.25.35. Ρεκόρ πολύ καλόν άν λάβη κανείς υπ' όψει τον ότι άτ' άρχής μέχρι τέλους σχεδόν προηγείτο τών άλλων άνευ αντιπάλου, χωρίς να εύρεθῇ εις την άνάγκην να βιασθῇ διόλου.

9) Άκοντισμός έλεύθερος. α) Ζούρας 53.95 μ. Το άγώνισμα τουτό δέν ήπλησεν κατά τους Όλυμπιακούς αγώνας του 1906, του άκοντίου ριπτομένου εις τούτους εκ του μέσου κατά τόν ελληνικόν τρόπον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ

Ο έθνικός ευχρήστης, του όποιου γίνεται σημερον ή επίσημος μετακομιδή τών όσων

10) Άκοντισμός Έλληνικός. α) Νομικός Μ. 43.44 μ. Έπίδοσις Όλυμπιακών αγώνων του Σουηδου Λέμινγκ 53.90 μ.

11) Αναδείχτης επί κάλω. α) Άλιμπανής 11.35 μ. Ο αυτός έσχεν ρεκόρ κατά τούς Όλυμπιακούς αγώνας του 1906 11.25.

Πάντα τά άνωτέρω σημειωθέντα είναι άνότερα πόντων τών μέχρι τούδε επιτευχθέντων εις τους Πανελληνίους αγώνας ρεκόρ. Πλήν τούτων όμως

νίους αγώνας, θαλάσσιαν δέ έξόδον του δήμου Πατρών, ο δε Διακίδης του άλματος εις ύψος της αυτής Έταιρείας θα λάβη μέρος εις τους αγώνας, ευχισκόμενος ήδη, ως εγνωσθῇ, έν Άγγλία. Έννοείται ότι και τά λοιπά είδη του άθλητισμού θα αντιπροσωπεύονται επαρκώς, διότι ή Έπιτροπή θα άποστείλῃ και δι' αυτά τους ικανωτέρους εκ τών πρωτευσάντων, κατά τους Πανελληνίους αγώνας.

Ας ελπίσωμεν λοιπόν ότι ή Έλληνική σημαία επανειλημμένως θέλει υψωθῇ παρὰ τας οχλίας του Τομέσεως, αναγγέλλουσα έκάστοτε και μίαν νέαν ελληνικήν νίκην, και ότι ή Έλλάς θέλει και πάλιν φανῇ εις αύτους ως έν εκ τών αθλητικωτέρων εθνών του κόσμου.

Φ-Ρ

ΕΞ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

6 Μαΐου 1908

(Ανταπόκρισις)

Η ΜΕΤΑΚΟΜΙΔΗ ΑΒΕΡΩΦ. — Σήμερον πρῶτον άγένετο χθές ή μετακομιδή τών όσων του Γεωργ. Αβερωφ. Είχον μεταφερθῇ εκ τών νεκροταφείων άς εσπέραι άνεπιστήμιος εις τόν «Ευαγγελιστήν» την άς επόμενην εις τας 9 1/2 π. με προσήλθον τας τας άποπροεβέχοντες, ο κ. Σκουταρίδης και Προβέρδης, ο Προβέρδης της Κωνσταντίας κ. Μπανίκης και Εις την εκκλησίαν εσφώνησεν λόγον ες τας Σκουταρίδης παρστύνας εις μίσηρον του Πατριάρχου άνδρός τούς δυναμένους και έχοντας την θέλησιν. Είτα ήρξατο ο κ. Μπανίκης, ειπών εν όλίγοις, μετ' άρσεν ούχ ήττον άνθρώπων, τά έργα άνα θα δικαιωνώσιν το άνομα του Αβερωφ, μη παραλείψας να έλάλῃ το της αναμνηρώσεως του Σταύρου.

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας, τέλος, ειπεν ότι όφείλομεν από του πτωχότερου μέχρι του πλούτου πολυτάλαντου να ανοίξωμεν τά βαλάντια ήμών διά πάντα σκαπέν εξυμνηρεσθέντα το Έθνος και την Πατρίδα.

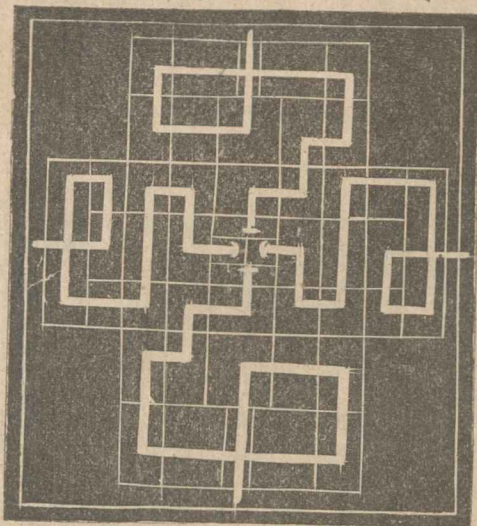
Η πομπή εις άεχίνους προηγουμένων τών μαθητών του Αβερωφείου, με άγχιμα εκ αυτών εις

TIMH APAX. 2

N. ΛΙΒΑΔΑΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
25ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ίδου ή όρθή λύσις:

Τήν λύσιν ταύτην έστειλαν οί έξής:

Αθηνών.—Μαρίνος Ι. Σιγάλας, Καίτη Β. Γεωργιόπουλου, Άλ. Κ. Φραγκιζής, Σπυρ. Κ. Τραυλός, Έρραμία Γ. Ξένου, Ίωσφ. Κιάπας, Νικ. Α. Κοκκάρις, Κ. Κουτοσητόπουλος, Άνθρ. Κόντης, Νικ. Α. Σακελλαρίου, Γεώρ. Α. Μαρτέν, Ίωάννα Α. Αράνη, Ίωσφ. Ν. Αποστολίδης, Φίλιπ. Π. Φιλίππας, Γεώρ. Κουτοσητόπουλος, Γεώρ. Κουτοσητόπουλος, Άντ. Θ. Κούνης, Άντ. Γ. Θεολόγης, Σταθ. Β. Δημόπουλος, Άθαν. Ν. Οικονομόπουλος, Χαρ. Χ. Αποστολίδης, Δημ. Α. Αράμπας, Ροβέρτ. Α. Αλεξάνδρ. Παντελ. Γ. Ζαγκανάς, Γ. Βρατσαφάλλης, Ίω. Έμμανουήλ, Θεοδ. Φιλίππας, Μιχ. Πάγκος, Έμμανουήλ, Κ. Α. Γούρος, Ίω. Γ. Πετρόπουλος, Παντ. Διαινός, Εύδομος Ι. Σιδεράτος, Προκόπ. Διαινός, Δημ. Η. Πιπέρης, Α. Ξ. Αρμάς, Θεοχ. Θεοχαρίτης, Άγγ. Γ. Σκλιά, Δημ. Η. Δούμτος, Άντιγόνη Μεντιδόλι, Θεοδ. Α. Δημητριάδης, Σκούλ. Σ. Κουντούρης, Ούρανία Ι. Έπφανείου, Άθαν. Δ. Απαύλας, Άνστασία Η. Θεοφιλάκη, Έρακλής Τζεότης, Δημ. Θ. Σωτηρόπουλος, Στ. Α. Μέρμηγκας, Κωνστ. Γ. Τζαλαράς, Νικ. Π. Α. Δούκας, Μιχ. Κ. Ξανκίς, Κωνστ. Γ. Σποφόρος, Μιχ. Μ. Δημητρίου, Περ. Δημητρίου, Στυλ. Μαρτσούλας, Α. Ι. Τσάκος, Περ. Ν. Πανόπουλος, Ίω. Κ. Ίωάννου, Γεώρ. Α. Φιλίππας, Άργύρ. Καταργιώτης, Χρυσή Σπανού, Άνστα. Ζυγαλάκης, Άλβέρτ. Α. Δρακονίδης, Τάκ. Α. Πατρίκος, Κωνστ. Η. Κασοδάκης, Γιάκ. Α. Γαρυφαλλός, Άρτέμις Γεωργιάδης, Ίω. Γ. Πολιτικός (φυλ. Σ.), Γεώρ. Γ. Μπαλγουνανίδης, Δημ. Γ. Γεωργιάδης, Νικ. Α. Παρθενοπούλου, Ροδόστας, Κολποδίνου, Άννα Κολποδίνου, Κυριακόλα Χατζήμπαχλή, Ίω. Μαντζουλίνας, Ι. Πάνος, Δημ. Καψάκης, Κωνστ. Α. Κολυβάς, Άντ. Ι. Θεολόγης, Τάκης Ζέρβας, Ίω. Α. Πικραμίνος, Εύδοκία Π. Καμπίτης, Άντ. Α. Πυρίχτος, Νικ. Θ. Ζούλουμης «Πολικός άστέρ», Νικ. Μ. Γαβλάς, Σταθός Γ. Βιδάλης, Άνστασία Ζαγκανά, «Η έρωτημένη Άρρακιάς», Σπυρ. Πανός, Ειρήνη Π. Παράσχου, Γ. Νικολέσκος, Τάκης Μητρομελέτης, Ίω. Ν. Αράκος, Περ. Φ. Φωκάς, Α. Γ. Αλασούνης, Σοφ. Α. Τούμπας, Γεώρ. Σ. Μητρόπουλος, Περ. Πετράκος, Σπύρ. Πετράκος, Άδαμ. Δημητριάδης, Βασ. Δουδούμης, Μιχ. Χ. Κωστόπουλος, Έμμ. Κομνηνός, Γεώρ. Ν. Ζουμής, Νικ. Ίλιόπουλος, Σαβ. Παπακρέτου, Μαρία Ε. Ζαλοκώστα, Ίω. Γ. Χατζηγιαννάκης, Δημ. Καπνός, Εύα. Κ. Ακόςης, Χαρίκλ. Γ. Μούντρη, Γεώρ. Θ. Σαμαρτζής.

Πειραιώς.—Ίω. Γ. Τσούμης, Περ. Κ. Βογιάτας, Άγγ. Γ. Κορμάκης, Άνδρον. Β. Ρίτσος, Παύλ. Παπαζωίδης, Ίω. Η. Παρθενοίου, Γ. Α. Πάστρας, Μιχ. Ν. Τράκας, Ίω. Πετροπετιώτης, Παν. Σ. Χελιώτης, Δημ. Η. Πλατσούκας, Γεώρ. Κ. Σκεπατάκης, «Ντίτσου», Ίω. Α. Καζάκης, «Café», Γεωργία Δ. Βουρβούλη, Γεώρ. Ι. Κολυζιάτης, Ίω. Τζιράς, Κων. Α. Λεκάς, Α. Α. Σαπουνάκης, Νικ. Α. Ζαφειρίης, Κων. Δ. Ρογκόνης, Γεώρ. Ν. Γεωργόπουλος, Κ. Α. Λιάκος, Εύα. Χ. Παπαζούγλου, Θεοδ. Κρητικόπουλος, Νικ. Η. Αναγνωστόπουλος, Έμμ. Κ. Φαρουδάκης, Βασ. Φ. Καρπάνης, Σαβ. Σ. Στέλλας, Ρίτα Α. Όρενοβ, Χαρίκλεια Παλαμάρα, Ίω. Γ. Ματάκιος, Μιχ. Ι. Παπαδημητρίου, Χρυσ. Π. Μανός, Σπυρ. Μένταλος, Φερνάνδ. Φ. Πέτρης, Δημ. Α. Γεωργανόπουλος, Παν. Ι. Άρσένης, Βασ. Ματθίος, Γεώρ. Β. Ζιάβρας, Μαρία Γ. Καλύβια, Άθαν. Η. Γεωργιάδης, Θεοδ. Α. Αναγνωστόπουλος, Κων. Α. Παπαδόπουλος, Ίω. Μαντζουράνης, Γεώρ. Α. Άνδρέου, Εύα. Αδός, Άνθρ. και Κωνστ. Μπουτσής, Όρρεος Ναζής.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Αργινίου.—Κωνσταντούλα Πληταροπούλου, Παύλ. Η. Τσιτσάς.

Αγινιάς.—Γεώρ. Α. Γκουράλης, Άμαλία Παπαδημητρίου.

Ανδρού.—Νικ. Α. Γουλανδής, Πέτ. Α. Καμπαίνης.

Αιγείρας.—Χαρ. Μαραγκόπουλος.

Αίγιον.—Διον. Α. Γεωργαντόπουλος.

Αίγινης.—Μάρθα Μπακοδή.

Αμφοσς.—Νικ. Κατακαπής, Παν. Κ. Εδωτάθ. Λαχανάς, Βασ. Ήλ. Λαχανάς, Η. Ν. Παναγιωτόπουλος.

Αμαρίου.—Εύα. Ε. Κουφάκης.

Αλιβερίου.—Γεώρ. Ν. Μπαλάρας.

Αμνερου.—Εύγενία Α. Σπυριδάκη, Ίω. Χ. Πασιόκας.

Αγους.—Σ. Α. Παναγιωτόπουλος, Ίω. Καλής, Ίω. Μαρτίνος, Χαρ. Μπακατούλας.

Αραχόβης.—Στέργ. Κονίτσας.

Αρτης.—Μενέλ. Χ. Τσιτσουρας, Εδωτ. Α. Άρδάλης, Κων. Ν. Λιμπράκης, Δημ. Γ. Κωνσταντόπουλος, Νικ. Ι. Σαμαρτζής.

Αταλάντης.—Σαβ. Χαϊστόου.

Ασπροπύργου (Φυλής).—Γ. Α. Άθανασόπουλος.

Βλαχοκερασιές.—Ίω. Α. Βασιλείου.

Βονίτσας.—Άγαμ. Α. Παπακώστας.

Βόλου.—Γεώρ. Ίλιόπουλος, Κων. Μ. Παπαργυρίου, Χ. Γεωργουσόπουλος, Τερψιθέα Αλεξανδρίδου, Παν. Ν. Χατζηκωνσταντάς, Δημ. Ν. Παπαμχαλοπούλου, Γεώρ. Ζ. Κιρτσίνης, Κων. Α. Καλλιζάς, «Τοιν-τσάν τσόν», Γεώρ. Ν. Γαντσόπουλος, Γεώρ. Κ. Μανωλίδης, Έλευθερία Ρίζοπούλου, Μαργαρίτη Η. Μήμου, Θεοδ. Τζαμπάκης, Ίω. Α. Παπασταύρου, Γεώρ. Ζαχαρίας, Τερψιθέα Αλεξανδρίδου, Ελένη Σ. Κυριακοπούλου, Δημ. Κ. Παππάς, Ίππ. Ν. Βόντας, Γεώρ. Χ. Παπαγεωργίου, Κόν Θεολόγος, Περ. Α. Μουστράκης, Ι. Β. Παπακωνσταντίνου, Περ. Γ. Κοτρώτσας, Μαρ. Γ. Κοτρώτση, Σπυρ. Ι. Σαραφάκοπουλος, Δημ. Η. Αναγνωστόπουλος, Α. Α. Κόττας.

Βισαγής.—Ίω. Η. Όρφανός.

Γαργαλιάνων.—Κωνστ. Η. Φωτόπουλος, Τάκης Α. Παντελής.

Γυθείου.—Γ. Γεωργόπουλος, Κωνστ. Α. Σαρσέντης, Άντ. Ζ. Ζαφειρόπουλος, Κ. Κουμανάκος.

Έλευσίνος.—Ελένη Βλάχου.

Ζαγοράς.—Δημ. Σμαραγδός, Γεώρ. Α. Σαμαράκος.

Ήρακλείου.—Δημ. Γ. Καναντζόπουλος, Δ. Β. Δαρμάνη, Ρούσ. Α. Κούνδρος, Σ. Αλσός.

Θηβών.—Σταθ. Μ. Παπασταύρου.

Θήρας.—Ίάκ. Βελούζος, Ίάκ. Θ. Κυρτομίδης (Ότας).

Ίθάκης.—Κίμ. Κ. Θεοφιλάτος, Λάμπρ. Α. Μαντζούρης, Παν. Δ. Σκωτίτης, Χρ. Καραβίας, «Μαρι-κον... Ζαβόν...».

Καλαμών.—Νικ. Α. Γριλιόπουλος, Παν. Α. Γριλιόπουλος, Νικ. Η. Κουτοσητόπουλος, Γρηγ. Η. Κουτοσητόπουλος, Α. Δημητρουλάκος, Γεώρ. Κ. Πτωκούλης, Παν. Μ. Μουνδρέας, Χρυσότ. Ι. Βογούπουλος, Ίω. Α. Καπατανάκης, Παν. Μ. Βουδαλίδης.

Καρδίτσας.—«Ο μαθηματικός Ξενοδόχος», Νικ. Α. Κανάς, Ίω. Α. Τσαμαγκιζής, Άνδρον. Χ. Τσαγανόπουλος, Γεώρ. Ν. Μοραϊνίτης, «Χαριτίσσια», Άθαν. Ι. Τσανκής, Β. Κ. Δρόντζος, Δημ. Μ. Καττής, «ναυτής στά κάρρα», Θ. Α. Θεωρόπουλος.

Κερκiras.—Γεώρ. Σ. Γροπότης, «Ψέβραμέ-της» Σπυρ. Γ. Βιτσενίτης, Ελένη Γεωργία, Σοφ. Α. Αρροδίτη, Εύτυχία, Άνστασία, Άσπασία, Πολυμήνη, Σπυρ. Κ. Αναγνώστης, Γεράς Χ. Κατάνης, Γεώρ. Π. Κουδράς, Στάμ. Θ. Λαζακάκης, Φίλιπ. Σ. Παπαμιχάλης, Εύδοκία Σ. Βογιάκη, Εύα. Μ. Μπούκας, Ίω. Κ. Πανταζής, Κωνσταν. Ι. Σαρακινός, Νικόλ. Νύδη.

Κεφαλληνίας.—Άντ. Κ. Δραγισούης, (Άργος). Ρήγ. Σολδάτος, Αικατερίνη Ν. Μούρτου, Παν. Μ. Σορόφως, (Άργ.) Παύλ. Ι. Μαρκέτος.

Κορίνθου.—Γεώρ. Ν. Άνδρουτσός.

Κρανιδίου.—Ελένη Ι. Φωστίνη, Γιάννα Άντωνίολα.

Κύμης.—Γεώρ. Α. Στυλιανίδης, Ι. Κ. Παππάς.

Κυπαρισσίας.—Ίω. Α. Ζήρας, Γεώρ. Κετσέλης, Έμμ. Λαμίας, Γεώρ. Η. Ψηλογαλάνης.

Λαμίας.—Γεώρ. Κ. Κανδυλιώτης, Γεώρ. Α. Μακροναός, Τάκ. Θ. Παπαδημιτρίου, Γεώρ. Κ. Ζάρας, Κων. Χ. Καραπατάκης, Θου. Δ. Λιάσκας, Ίωάννα Α. Ρομποτσάνου, Θεοδ. Α. Καραγιαννέπουλος.

Λαρίσης.—Ίππ. Φ. Κουτίνης, Δημ. Χ. Ζωτός, Νικ. Παπαδίου, «μίστα κελικόπουλο», Εδωτάθ. Ρόκος, Άρτεμις Παπαθανασίου, Κούλα Παπαποστόλου, Χαρίκλεια Κουτσούρη, Χρυσότ. Ι. Βασιλόπουλος, Άχλ. Β. Φωλογοπούλου, Χάρ. Παπαδημητρίου, Άνστα. Κωτοπούρος, Άστρο. Άστρού, Κων. Σ. Κυριακόπουλος.

Λαυρίου.—Κων. Α. Φιλάνδρας, Έμμ. Ν. Βενιέρης.

Λεβαδείας.—Γεώρ. Κ. Κουσκούνης, Μήτσ. Μαυιάτης, Τζών Γ. Μπύλλερ, Ειρήνη Ι. Θραφιάδου, Βούλα Ι. Κονιάλη, Πόπη Ι. Κονιάλη, Χ. Παπαθανασόπουλος.

Λευκάδος.—Ίω. Ν. Καρύδης, Ίω. Σ. Φίλιππος, Άλξ. Χ. Πολίτης, Διον. Ε. Μπέλλας, Παν. Μ. Γράφας, Στ. Α. Παπακώστας, Πάν. Ι. Προκό-

πης, «Φιλόπατρις Έλληνοπούλα».

Λευκωδίστης.—Διον. Πετρόπουλος.

Μεγάρων.—Κ. Ι. Θραψιάδης.

Μαλείων.—Εδωροσύνη Γ. Δημητρουπούλου.

Μεσολογγίου.—Άημ. Α. Παπουτσόπουλος.

Μεσσήνης.—Νικ. Γατρούλιας.

Μολάων.—Ίω. Χ. Τσάρος, Δ. Μ. Φουριέζος.

Ναυπλίου.—Άδαμ. Β. Διμαντόπουλος.

Νεοχωρίου.—(Παραχλωτίδος).—Χαράλ. Κ. Κόμπος.

Νεοχωρίου (Αιτωλικού).—Έρατώ Ι. Παρβαλάκη.

Σηροχωρίου.—Ίω. Γκούστης.

Συλικάστρου.—Άριστ. Κοντοβουνήσιος.

Πάρου.—Στυλ. Ν. Καρπάνης.

Πατρών.—Ίω. Α. Κανελλόπουλος, «δ Ξενιτε-μένος Άθηναίος», Παν. Α. Παπαθανασίου, Παν. Α. Καλλιτάς, Βασ. Γιαννακόπουλος, Έλενα Α. Χα-ραλάμης, Πόπη Καλλιδέκα, Περ. Α. Διμαντό-πουλος, Δημ. Ι. Σθεντούρης, Σωτ. Κ. Θεμελής, Άσημίνα Μιχαλακοπούλου, Άντ. Γυπατάκη, Σπ. Α. Παναγιόπουλος, Χαρ. Μπατίστας, Ήλίας Γ. Τζι-μώπουλος, Γεώρ. Α. Διμαντόπουλος, Σ. Δουκί-νης, Κων. Χασαπόπουλος, Εύγενία Γ. Άγαπητού, Μαρία Κ. Δουζίνα, «Αι δύο Όρφαναί», Στυλ. Ν. Σαμαρτζής, Ίω. Η. Παπακωνσταντίνου.

Αρίου Πέτρου (Κυνουρίας).—Ίω. Βουζιέδικος.

Πόλου.—Σπυρ. Θ. Δούκας.

Πόρου.—Γεώρ. Τ. Σουλκίτης, Θεοδ. Γ. Κιζάνης.

Πτελεού.—Κωνστ. Γ. Μιχόπουλος, Δημ. Γ. Μι-χόπουλος, Γεώρ. Β. Παπακωνσταντίνου.

Πύργου.—Δημ. Σ. Μακρής, Σπυρ. Β. Αεονό-δος, Αλίκη Α. Μπέτσικα, Άθαν. Κ. Τζανής, Φ. Γιγάντης, Ναυσικά Ν. Μουσοπούρη, Άγγ. Γ. Κανε-λλόπουλος, Άριστορ. Γ. Δημακόπουλος, «Ανεμώνη του Άστρά».

Ρεθύμνου.—Άλγες, Άντ. Κ. Γαρακάρης, Μιχ. Σ. Κουτάλας.

Σαλαμίνος.—Δημ. Α. Φωστήρας, Άναστ. Β. Άράβης, Παν. Σ. Τριπολιτσιώτης, Άνδ. Δουμήνης.

Σπείας.—Η. Ν. Πάγκας.

Σπιδάτης.—Κωνδύλο Π. Βαρετσίτσου, Άθηνά Μαστρογιαννέπουλου, Διον. Τσάρος, Γεώρ. Κε-περής, Άρμένη Γ. Παπαδοπούλου, Η. Ε. Μαλτο-νιάτης, Γεώργιος Ν. Ζαβόκας.

Σόφρου.—Α. Ι. Σπανδωνής, Δημ. Β. Μαϊζής, Άντ. Γαλάνης, Κων. Α. Τριανταφυλλόπουλος, Δημ. Ι. Κρίνος, Σ. Η. Γεργαλάς, Άποστ. Κ. Πάστρας, Μ. Ν. Χρηστούλης, Δέσποινα Ε. Δημητριάδου, Δημ. Τ. Φουτσάνος, Άγγελική Γ. Αμπερίου, Μαρία Α. Κάλυμνηρη, Χρυσ. Α. Χάκας, Άντ. Χ. Τζιριμπί-νης, Ειρήνη Ι. Κωστάλα, Μαρία Α. Δακτυλίδου, Δημ. Φ. Μανώσος, Ν. Η. Ρήγος, Κων. Η. Βοκοτό-πουλος, Ι. Γ. Χέλμης, Ίω. Ν. Μακρής, Δημ. Κ. Χρυσόφης, Νικ. Χατζηγιαννός.

Τήνου.—Άντ. Π. Γιαννίνος.

Τρικυλλίου.—Άγγελική Γ. Κατόνη, Άλξ. Γ. Τεγόπουλος, Βασιλική Γ. Τεγόπουλου, Δημ. Γ. Κρεβούτης, Στυλ. Ν. Ραζινός, Στυλ. Α. Τεγόπο-υλος, Γ. Α. Ζαχαράκοπουλος, Μαρία. Θ. Ζαχαριάδου, Κωνστ. Φασούλας.

Τριπολείας.—Άριστορ. Ι. Καλλούτσας, Τ. Ι. Άγγελόπουλος, Θεοδ. Η. Σακελλαρόπουλος, Άνθρ. Ι. Μπισούλας, Ίω. Ι. Αδριανόπουλος, Ι. Γ. Βασιλείου.

Τυμβάρου.—Άθαν. Π. Βασιλόπουλος.

Τόρος.—Κυριακ. Α. Παπαγεωργίου, Δημ. Γ. Ζαχαριωνίτης, Δημ. Γ. Ζαχαράκοπουλος.

Φαράκων.—Β. Γ. Πολύμυρος, Ίω. Σ. Ρεμπάτης.

Χαλκίδος.—Άντ. Π. Βλαχωνιάτης, Βασ. Α. Κόντης, Νικ. Βλαστόπουλος, Νάκ. Ι. Κρέλλας, Βο-γινία. Μ. Μούλου, Εύα. Σ. Κατάνης, Άναγρ. Η. Ήλιδης, Μαρία Ταμπουρή, Μίμ. Τσαντίλας, Άγαθ. Κυμυροτζής.

Χανίων.—Φοίνης, Έλευθερία. Φαράντου, Γεώρ. Β. Ζαχαρίου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αλεξανδρείας.—«Χολέρα Αλεξανδρείας» Δαμ. Α. Δεραμίδης, Εύγεν. Σολέας, Ν. Μεταξάς, Στ. Κ. Πετρίδης, Θρασ. Μαρκογιαννέπουλος, Γεώρ. Δ. Τσεκούρας, Ντίκος, Α. Αλξίς, Γ. Κ. Κοτοπούλης, Γεώρ. Β. Βαλαμίδης, Άντ. Μπουδάλης, Γεώρ. Δαπέρηλος, Έμμ. Βίθος, «Αάτρες του θράου φύλου», Παν. Ν. Πανός, Κων. Β. Μαύρος, Γεώρ. Κομπιωνίτης.

Καίρου.—Α. Γ. Ζαφειρόπουλος, Ι. Εύγενειδής, Νικ. Α. Κουτσόπουλος, Εύαγγελία Γ. Σιδηράτου, Κων. Παπαχρήστου, Άπ. Κολλάρος, Κων. Μ. Μου-ρακάδης, Μ. Γ. Γάπαρης, Καλλιόπη Ν. Σιδερά-του, Βασ. Κ. Καραγιάννης, Δημ. Κ. Λόρδογλου, Marica Basbajannis.

Ραυλίου.—Δ. Σ. Σωτηρόπουλος.

Σουέζ.—Α. Ε. Μαρίνος.

Συδώνης.—Άριστ. Η. Τριανταφυλλού.

Μέγα Κεβίε.—Κων. Γκίκης.

Κων/πόλεως.—Κλ. Β. Παρσχος.

Σάμου.—Διον. Σ. Παπαδάμ.

Σωφόπολεως (Άνατ. Ρωμ.)—Α. Α. Βαλλίδης.

Πόρτ-Σαΐδ.—Ι. Α. Καφούρος, Άρ. Πινδός.

Χίου.—Πατρ. Σ. Βίγκας.

Άνευ τόπου.

Άνευ τόπου και όνόματος.—(Είς)

Άνευ όνόματος.—

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Μεταξύ των άνωτέρω, γενομένης κληρώσεως, εκέρχισαν, κατά σειράν, οί έξής:

- 1) Σταθός Γ. Βιδάλης, έξ Άθηνών, δραχ. πέντε.
- 2) Κωνστ. Ν. Λαμπράκης, μιλθ. Γυναικόπου, έξ Άρτης, δραχ. τρεις (3).
- 3) Άθηνά Ι. Βενιέρ, εκ Σύρου, δραχ. δύο (2).
- 4) Β. Κ. Δρόντζος, εκ Καρδίτσας, δραχ. δύο (2).
- 5) Νικ. Παπαβασιλ, μιλθ. Γυναικόπου εκ Λαρίσης, δραχ. δύο (2).
- 6) Άντώνιος Μτρώσσης, έξ Αλεξανδρείας, δρ. δύο (2).

Παρακαλούνται ό μόν πρώτος, όπως διέβη εκ του γραφείου μας και παραλάβη τό δρχαρον δώρο, οί δε άλλοι έπωμεις ειδοποιήσουν εις ποίαν διεύθυνσιν και κατά ποίον τρόπον, επιθυμούν νά λάβουν τά τυχόντα εις αυτούς.

ΠΑΡΕΛΕΙΦΘΗΣΑΝ ΕΚ ΤΟΥ 17ΟΥ

Σταθ. Μ. Παπακωρύου—Θηβών.

ΠΑΡΕΛΕΙΦΘΗΣΑΝ ΕΚ ΤΟΥ 23ΟΥ

Αθηνών.—Τάκ. Μητρομελέτης, Ίω. Α. Πικρα-μίνος, —Κεφαλληνίας (καθιστατήσαν), Παν. Μ. Σορόφως, —Λαρίσης, Ίω. Ίκτιλδης, —Αργινίου, Κωνσταντούλα Πληταροπούλου.

ΠΑΡΕΛΕΙΦΘΗΣΑΝ ΕΚ ΤΟΥ 24ΟΥ

Αθηνών. Περ. Φ. Φωκάς (άργά), Παντ. Διαι-νός (άργά), Πέτ. Ν. Πανόπουλος, Ίω. Κ. Ίωάννου, Τάκ. Μητρομελέτης, —Πειραιώς, Θεοδ. Η. Σκού-ρης (άργά), Άθαν. Η. Μέρμηγκας, —Βόλου, Ι. Β. Παπακωνσταντίνου, Κόν. Θεολόγος, Ι. Β. Πα-πακωνσταντίνου, —Θηβών, Σταθ. Μ. Παπασταύρου, —Κεφαλληνίας, Παν. Μ. Σορόφως (άργά), —Πα-τρών, Εύγενία Γ. Άγαπητού (άργά), —Πόρτ-Σαΐδ, Ι. Α. Καρβούρης.

Ν. Π. Φοράκης, έγραψε εις τούς λύτας των **Αθηνών** αντί νά γραφή εις τούς των **Πατρών**.

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Είς τήν στήλην ταύτην δύναται έκαστος νά κα-ταχωρή έρωτήματα, απαντήσεις, ποιήματα, προσω-πικά, άλλα δημοσιεύματα και έν γένει ότι θέλει νά απευθίνη προς άλλους αναγνώστες, έστωκλειών εις τό δημοσιεύματόν του τό άνωτέρω αντίτιμον. Τά σταλλόμενα υποβάλλονται εις τήν έγκρισιν του φύλλου, ως έπισχε και τά ψευδώνυμα.

Η «Φιλόπατρις Έλληνοπούλα» εκ Λευκάδος έπιδωκεν νά αρχίση αλληλογραφίαν με άναγνωστές της «Έλλάδος» ηλικίας 16 έως 18, έτών επί καρ-τών διαφόρων ειδών. Τήν διεύθυνσιν της δύνασθε νά ζητήσετε από τά γραφεία της Έλλάδος.

Ο Δόγης έξ Άθηνών έρωτά: «Μετά πόσας ώρας, ήμερας, έβδομάδας, μήνας ή έτη, μεταμι-λείται ό νυμφεύμενος;»

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΔΟΓΗΝ

Χαίτομμεν άγνοστε, τί όμορφα μειοΐσεις Μς πόση αίσια συμβουλές κι αίσθηματα εκφράσεις. Άν Άρης είς ή Ποσειδών φοροποιά έδω και πόσα Μή μόν άλλάξης τοίς παλαιοίς θεοός μου καμιά

ΚΑΙ ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΗΝ ΤΟΞΟΤΗΝ

Σς εύχαριστώ του ό άρεσε τόσο τό ιδανικό μου ώστε και, ού, νά φαντασής μιά... σάν τον έαυτό μου.

ΕΠΙΠΛΑ
ΚΡΕΒΒΑΤΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΜ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ
ΑΙΟΛΟΥ 128

ΚΥΡΙΑΣ, ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥΣ

Κ. Γ. Γεωργ.—Τρίπολιν.—Άναγνωρίζεται προσωρινός αντικαταστάτης σας ό κ. Μιχ. Ν. Χριστόπουλος.

Σ. Παπάς.—Πειραιά.—Όμοίχζει προς δη-μοσιεύσιν.

Στυλιαν.—Ένταύθα.—Έπέθη εις τήν σει-ράν. Άνόμολος πολύ.

Νικ. Κ. Ψαρ.—Σπάρτην.—Καλόν, άλλα προσωπικόν.

Ίωάν. Ν. Καρπίδ.—Ήράκλ. Κρήτης.—Προσεχώς.

Ι. Ε. Παπαδ.—Ήράκλ. Κρήτης.—Φύλλα έστύλησαν. Διά έγκρισιν κυκλοφορίαν θά φρον-τίσωμιν. Δύνασθε νά όέσετε τήν «Έλλάδα» εις τόμους, ανά πέναν εξαμηνίαν.

Sic... Λεσός.—Ένταύθα.—Παρεδόθησαν εις τόν διαγωνισμόν.

Φρύν.—Λάριστην.—Ίδία κλήη, στίγος όγι. Δένκαται νά μεταβληθή.

Φ. Γ. Διαμαν.—Καρδίτσαν.—Στείλατε άλλα. Μικράπροσέγγη εις διαλόγητα γλώσσας.

Χιός.—Λάριστην.—Ό στέλλων τόν διαγω-νισμόν θεωρείται και ως λύτης αυτού.

Τιτ.—Λάριστην.—Έλήφθησαν μέτρα. Τό άλλο θά βραδύνη.

Παρθαλίαν.—Γαργαλιάνους.—Έξαρχε-ται από τό ποσόν των διαγων., τούς όποιους θά λύσετε. Έσχηματίθη τό ψευδώνυμόν σας.

Ίω. Αίμ. Τσάμακ.—Καρδίτσαν.—Έ-πέθη εις τήν σειράν.

Εύα. Σ. Κατσ.—Χαλκίδα.—Έπίσης, Φύλλα έστύλησαν. Διά τής προκληρωμής δι-καιοσύνης μέχρι του 44ου διαγωνισμού.

Χαρίδ. Ε. Παζιμαδ.—Ήράκλ. Κρήτης.—Ένεγχερίτης.

Θο. Γ. Μακρ.—Λάριστην.—Κατ' αρχήν δέν ανταλλάσσομεν, διότι μς στοιχίζει πολύ. Σεις είσθε εις θέσιν νά τό ένοητάτε.

Ν. Κόλιαν.—Πατήσια.—Έπέθη εις τήν σειράν.

Αλ. Γ. Τεγόπ.—Τρίκκαλα.—Πολύ δύ-σκολος.

Ρ. Ρηγόπ.—Πάτρας.—Δέν άνεγνωσθή ακόμη.—Προσωπικόν θεωρείται τό άπευθυνόμε-νον προς όρισμα, πρόσωπον, ή τό άναφέρον περί όριμμένου προσώπου.—Τά τοιαύτα εις τό έξής θά δημοσιεύονται αντί 30 λ. κατά στίγον (εκ 36 στοιχείων) εις τήν νέαν στήλην της άναγ-κτής αλληλογραφίας μεταξύ των άναγνωστών.

Κ. Η. Θαν.—Πάτρας.—Έλήφθη. Θ' άναγνωσθή.

Β. Α.—Ένταύθα.—Στείλατε καταλληλό-τερον.

Έμ. Ψαρουδ.—Πειραιά.—Θεωρείται λύ-της.—Άποστείλατε τήν.

Γεράδ. Κυριακό.—Αλεξανδρείαν.—Στείλατε Αιγυπτιακόν.

Άντ. Κ. Γερακ.—Ρέθυμνον.—Χειρό-γραφα δέν επιστρέφονται. Άρχίσσε νά τό έδώ-μεν, άν και τώρα δέν θά ήνε επίκαιρον. Είπαμ λαβάρου άνεπιτυχής 40 λεπτον διά τόν προσέγγη.

Βασιλ. Φρόντζ.—Καρδίτσαν.—Άνεπι-ξήμεν τούς λόγους, έν χειρώ.

Πολυ.—Αντόπ.—Δερόμενον.—Έλή-φθη. Στείλατε φωτογραφίαν.

Έλ. Σ. Κυριακοπ.—Βόλον.—Έπέθη εις τήν σειράν.

Α. Κ. Σαβλιαν.—Βόλον.—Η γλώσσά του τό δικαίη, μολονότι πολύ άρμονική.

Μιμ. Τσάν.—Χαλκίδα.—Φιλαρμ. έδη-μοσιεύθη μίαν φοράν. Δέν είνε όρθον νά επαν-ληφθή. Άλλου είδους.—Στάλιν έπει δύναμιν άλλα ζωάντι εις στίγον.

«Λευκάδιον».—Σύρον.—Στείλατε και άν ήνα καταλλήλως θά δημοσιεύσιν.

Α. Γ. Κρεβούρ.—Τρίκκαλα.—Βραδύτερον.

Τριαν. Α. Καν.—Βόλον.—Έπέθη εις τήν σειράν.

Ίσκορ. Φ. Κουδ.—Λάριστην.—Καλί. Θά βραδύνουν όλίγον.

Ε. Γ. Καλαμπα.—Άνδρονίους Κό-μης.—Καλόν άλλα έκτενείς πολύ.

Κ. Α. Μπιτόκ.—Πάτρας.—Τελευταίον θά δημοσιεύθ.

Ξένον.—Πάτρας.—Θά εύρίσκειται εις τήν σειράν του.

Κλάκ.—Ένταύθα.—Πολύ μακρόν.

Β. Β. Β.—Λαμία.—Τό Α'. θά έδημοσιεύετο άν τό είχατε έπιμεληθεί περισσότερο.

Πο... Δεκαν.—Ένταύθα.—Θά δημο-σιεύθ.

Ίω. Α. Ζάννον.—Μανσούραν.—Εύχαρι-στούμεν. Φύλλα έστύλησαν. Φροντίσατε, παρα-καλούμεν, δι' έισπραξιν και άποστολήν.

Βαδ. Α. Κατέλλ.—Ερμάντ Αιγυπτου.—Ένεγχερίτης. Φύλλα έστύλησαν άπ' άρχής. Άνα-μένομεν αντίτιμον (12 φράγκα).

Χ. Βελούζης.—Dahr-Samra Αιγυπτου.—Εύχαριστούμεν. Ένεγχερίτην. Φροντίσατε, πα-ρακαλούμεν, δι' άποστολήν.

Σπ. Γ. Παπαθανασόπ.—Καλάμας.—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται, διότι είνε άδύνα-τον, διά τήν ύπερησίαν του γραφείου.

Άνθρ. Μαλασπ.—Σύρον.—Έλήφθη. Δικαιοσύνη μέχρι του 35ου.

Εύδο. Ρόκ.—Λάριστην.—Θά εύρίσκειται εις τήν σειράν.

Ν. Βλασδόπ.—Χαλκίδα.—Φωτογο. πολύ όρθία, άλλα όγι. καλόν επίκαιρος. Τά άλλα βρα-δύτερον.

Ν. Η. Φοράκιν.—Πάτρας.—Βραδείον σς έστάλη ταχυδρ. poste-Restante. Διαιτ' δέν έγρά-ψατε διεύθυνσιν σας;

Α. Μουτζουρ.—Ναύπλιον.—Προσεχώς.

Άν. Κακογιάννιν.—Πάτρας.—Μεταφρ. έλήφθη. Θ' άναγνωσθή, έν χειρώ.

Κρότ.—Λάριστην.—Δέν ήτο πλέον επί-καιρον.

Γεωργ. Δεσφ.λ.—Πάτρας.—Θά έδημο-σιεύετο, άν δέν είχε μερικάς έλλείψεις. Στείλατε άλλο.

Ξεντα.—Αθην.—Πάτρας.—«Ίουδήθ» ήρχισαν άπ' αρχής της εκδόσεως του φύλλου. Σήμερον είνε ή 22α συνέχεια.

Χρ. Κ. Αμυόπ.—Άρταν.—Έπέθη εις τήν σειράν.

Τάκ. Α. Παντελ.—Γαργαλιάνους.—Έπί-σης.

Α. Γ. Ζαφειρόπ.—Καίρον.—Παρεδόθη-σαν εις τόν οίκομόν διαγωνισμον.

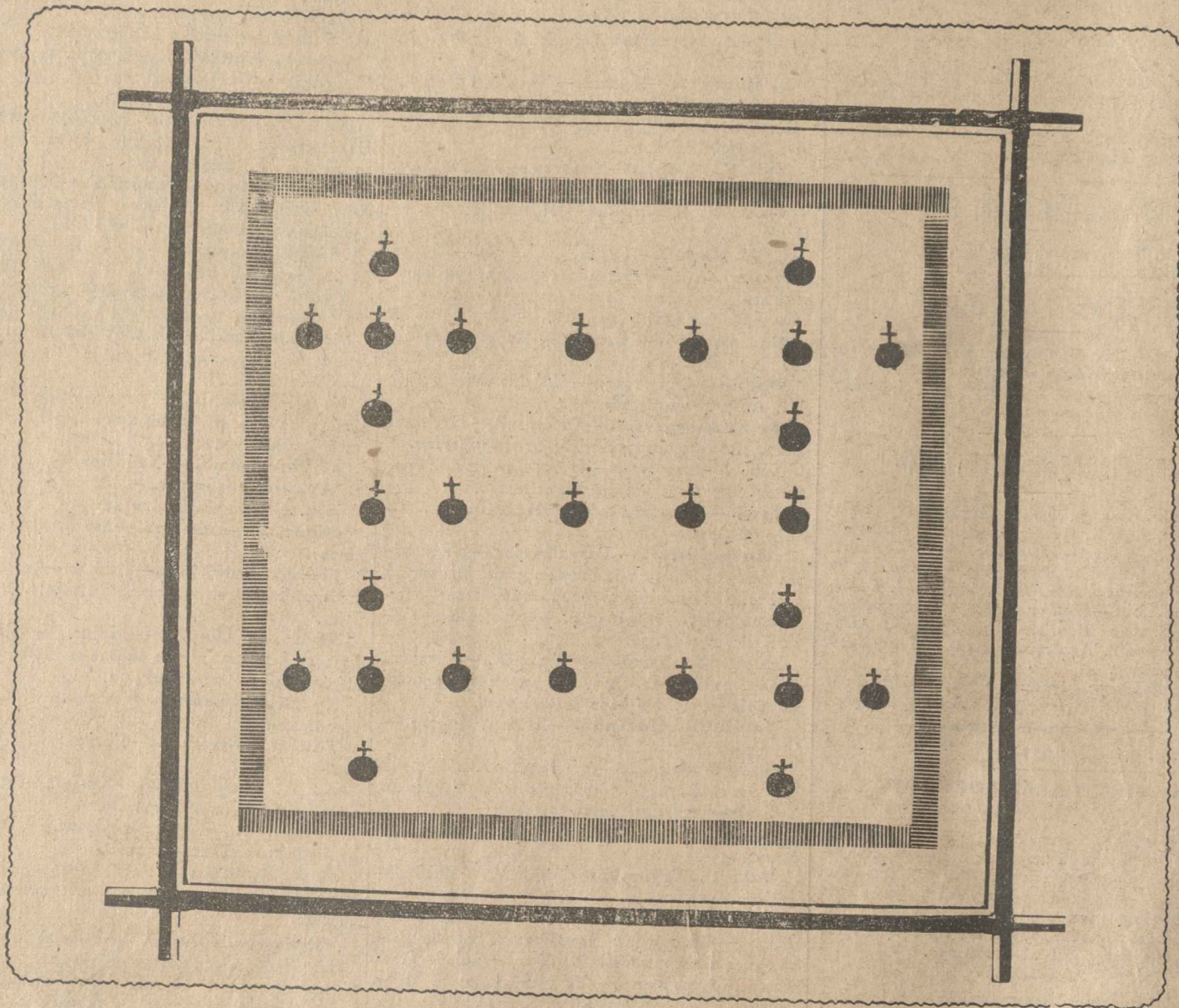
«Ναρκισσ».—Γαργαλιάνους.—Ίδία κα-λή.—Στίγος έλλατοματικώς.

Ι. Ν. Ζυγαράκ.—Πάντισαν.—Ποίημα προσωπικόν.—Διά φύλλα στείλατε αντίτιμον άπ' εύθείας.

«Μαθρον».—Καίρον.—Θά δημοσιεύθ.

Κ. Ν.—Αλεξανδρείαν.—Έβρομεν συνδρ. εις Τουρκικής

ΑΙ ΕΝΝΕΑ ΣΥΝΟΙΚΙΑΙ

Εἰς τὴν μεγάλην ταύτην πόλιν, ἣ ὅποια φαίνεται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τετράγωνον, ὑπῆρχαν 27 ἐκκλησίαι, ὡς δεῖκνυται καὶ τὸ σχῆμα. Ὁ ἄρχων τῆς πόλεως, ἐπειδὴ ἡ πόλις του εἶχε λάβει μεγάλην ἔκτασιν καὶ δὲν ἠδύνατο μόνος νὰ τὴν κυβερνῇ, ἀπεφάσισε νὰ τὴν παραδώσῃ εἰς ἑννέα ὑποτελεῖς του, οἱ ἑποῖτοι ν' ἀναλάβουν τὴν κυβέρνησιν αὐτῆς.

Τὴν διήρσε λοιπὸν εἰς 9 συνοικίας, ὅσοι ἦσαν καὶ οἱ ὑποτελεῖς του εὐπατριδοῦ, εἰς τρόπον, ὥστε ἕκαστος ἐξ αὐτῶν νὰ ἔχῃ, ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του, τρεῖς ἐκκλησίας.

Διὰ λόγους ὁμῶς καλλιτεχνικῆς εὐρυθμίας ἀπεφάσισεν, ὅπως ἡ μὲν μία συνοικία ἔχῃ σχῆμα τετράγωνον, αἱ δὲ ὀκτὼ ἄλλαι νὰ γίνωνται τριγῶνα. Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο προσέκοψαν οἱ μηχανικοὶ, διότι τοὺς ἐφάνη δύσκολον.

Ἐρωτᾶται λοιπὸν :

Πῶς θὰ διαιρεθῇ τὸ ἀνωτέρω τετράγωνον εἰς ἑννέα τμήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἓν νὰ ᾖ τετραγωνικόν, τὰ δὲ ὀκτὼ ἄλλα τριγῶνα, καὶ νὰ περιλαμβάνῃ ἕκαστον ἐκ τῶν τμημάτων τούτων, ἑνὰ 3 ἐκκλησίας;

Αἱ τέσσαρες πλευραὶ τοῦ τετράγωνου, δύνανται νὰ συνυπολογίζωνται εἰς τὰς πλευρὰς τῶν τριγῶνων. Δύνανται δηλαδή, ὁ λύτης νὰ χρησιμοποιῇ τμήματα τῶν πλευρῶν τούτων πρὸς κατασκευὴν τῶν τριγῶνων.

(Ἐορτή ὑπὸ τοῦ κ. Π. Ε. Μαλταζοῦ ἐκ Σπάρτης)

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖά μας μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς μετὰ πρὸς τοὺς Παράσκευῃς 9 Μαΐου.

Ἐκάστη λύσις διὰ νὰ ληθῇ ὑπ' ὄψιν, δεόν νὰ περιέχῃ ἐσωχλεῖστως ἐν ἀσφράριστον καὶ καθαρὸν 10λεπτον γραμματόσημον.

Τὰ ὀνόματα τῶν λύτῶν θὰ δημοσιευθῶν. Θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ αὐτῶν καὶ θὰ κερδίσουν :

Ὁ πρῶτος δραχμὰς πέντε (5).

Ὁ δευτέρος δραχμὰς τρεῖς (3).

Ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος, ὁ πέμπτος καὶ ὁ ἕκτος ἑνὶ δραχμᾷ (2) ἕκαστος.

Προσοχὴ εἰς τὴν γραφὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς. Ἀμφότερα νὰ ᾖ καθαρογραμμένα διὰ νὰ μὴ γίνωνται λάθη.

Ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἐξωτερικῶς δεόν νὰ σημειοῦται «Διαγωνισμὸς 27ος».

Ὁ Διαγωνισμὸς οὗτος θὰ συνυπολογισθῇ εἰς τὰ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ διὰ τῶν ὑπολοίπων οἱ 25 καὶ τῶν περισσοτέρων διαγωνισμῶν, κερδίζον κατὰ σειρὰν, ὁ 1ος δραχ. 100, ὁ 2ος δραχ. 25, οἱ 5 κατόπιν ἀνὰ δρ. 10 ἕκαστος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ 15 ἀνὰ δρ. 5 ἕκαστος.

ΟΙ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ἐξακολουθεῖ ἡ προθεσμία τοῦ προκηρυχθέντος φωτογραφικοῦ διαγωνισμοῦ, ὡς καὶ τοῦ ἄλλου διαγωνισμοῦ πρὸς ἀποστολὴν τοῦ καλύτερου εὐφυλογήματος ἢ τοῦ χρησιμτέρου ἀνεκδότου ἀνοησίας. Αἱ προθεσμίαι αὗται, δι' ἀμφοτέρους τοὺς διαγωνισμοὺς, παρατείνονται μέχρι τέλους προσεχούς Μαΐου, κατόπιν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας ἐλάβομεν παρ' ἀναγνωστῶν μας, ἰδίως τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ὡς γνωστὸν οἱ δύο οὗτοι διαγωνισμοὶ δὲν συνυπολογίζονται εἰς τὰ ἐτήσια βραβεῖα.